Ζέττα Μπαρμπαρέσσου

τα Λιοντάρια στον Τοίχο

2020

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Ζέττα Μπαρμπαρέσσου γεννήθηκε στην Αθήνα. Έχει κάνει σπουδές Μάρκετινγκ και Δημοσίων Σχέσεων καθώς και Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό (Ε.Α.Π.).
Διηγήματα και ποιήματά της έχουν δημοσιευθεί σε λογοτεχνικά περιοδικά και στην ανθολογία *83 Ιστορίες μπονζάι για το Σημείο Μηδέν*.
Η συλλογή διηγημάτων της *Ρωμαϊκή Ώχρα και άλλες ιστορίες* εκδόθηκε από τις εκδόσεις *Θράκα* (2018).

Στοιχεία επικοινωνίας
e-mail: zbarbare@gmail.com
τηλ.: 6977 558433

❖

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

❖

Το έργο με τίτλο *τα Λιοντάρια στον Τοίχο* της *Ζέττας Μπαρμπαρέσσου* διατίθεται με την άδεια Creative Commons Αναφορά Δημιουργού-Μη Εμπορική Χρήση-Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 Διεθνές .

❖

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει προηγουμένως με την συγγραφέα.

❖

Εικόνα εξωφύλλου : Νικηφόρος Μπατής

❖

Το έργο αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας.
Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Τα Πρόσωπα

Μάρκος και Λένα
(Ζευγάρι γύρω στα 40. Παντρεμένοι αρκετά χρόνια, χωρίς παιδιά. Δεν είχαν ποτέ σταθερές δουλειές. Τώρα, με οικονομικά προβλήματα, 'χτυπημένοι' από την κρίση.)

Νίκος
(φίλος του Μάρκου)

Περίληψη

Ένα βράδυ, ο Μάρκος ανακοίνωσε στη γυναίκα του, τη Λένα, την απόλυσή του από τον Ζωολογικό Κήπο όπου εργαζόταν ως φύλακας εξαιτίας περικοπών προσωπικού για οικονομικούς λόγους.
Το επόμενο πρωί, αποκαλύπτεται ότι της έχει πει ψέματα. Δυο λιοντάρια δραπέτευσαν και δόθηκε εντολή στους φύλακες να χρησιμοποιήσουν πυροβόλα όπλα εναντίον τους. Μόνο ο Μάρκος δεν πυροβόλησε χωρίς ούτε ο ίδιος να έχει καταλάβει για ποιον λόγο. Η Λένα θυμώνει και τον κατηγορεί που έμεινε αμέτοχος. Το συμβάν αρχίζει να γίνεται γνωστό. Επειδή κάποιες φιλοζωικές οργανώσεις αντιδρούν, η Λένα συμβουλεύει τον Μάρκο να ταχθεί στο πλευρό τους ώστε να δικαιολογηθεί η ανυπακοή του. Στόχος η πιθανή επαναπρόσληψή του μετά τη γενική κατακραυγή. Ο Μάρκος δεν συμφωνεί. Αργότερα υποκύπτει στις πιέσεις της Λένας και του φίλου του Νίκου και δέχεται να μιλήσει σε δημόσια συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Είναι η ευκαιρία του να γίνει ήρωας. Στη συγκέντρωση μαθαίνουν ότι η χρήση όπλων ήταν απολύτως νόμιμη και η πλέον ενδεδειγμένη. Κάθε προσδοκία για επιστροφή στη δουλειά καταρρέει. Αλλά ο Μάρκος δεν δείχνει απογοητευμένος.

<u>Πρώτη Σκηνή</u>

Κουζίνα-καθιστικό διαμερίσματος, έπιπλα σκεπασμένα, κουβάς με μπογιά.
Η Λένα προσπαθεί να βάψει έναν τοίχο. Μονολογεί.

ΛΕΝΑ
Δυο στους δυο. Δεν μπορώ να το πιστέψω.
Δυο στους δυο;
[ΠΑΥΣΗ]

Άμα είσαι γκαντέμης… Σ' αφήνει η ζωή να σηκώσεις κεφάλι;
Όχι ! Εκεί ! Να σε τσακίσει.

[κινείται προς το βάθος του σπιτιού και φωνάζει]
Μάρκο! Ξύπνα, αγόρι μου! Οκτώ έχει πάει η ώρα.
Ο καφές είναι έτοιμος !
[ΣΤΙΓΜΗ]
Έλα! Έχεις αργήσει. Εκατό άτομα θα βρεις μπροστά σου.

[ξαναπιάνει το βάψιμο, μονολογεί πιο χαμηλόφωνα]
Οι δουλειές αυτές θέλουν στήσιμο στην ουρά απ' το πρωί.
Αλλιώς…άσ' τα να πάνε…
[ΠΑΥΣΗ]

Μάρκο! Θα σηκωθείς;

Εμφανίζεται ο Μάρκος. Αφήνει το κινητό του πάνω στον πάγκο της κουζίνας.
Πηγαίνει προς την καφετιέρα.
ΜΑΡΚΟΣ
Σιγά, ρε Λένα ! Μύγα σε τσίμπησε, με το καλημέρα;
Τι καλημέρα, δηλαδή; Να έλεγες και καλημέρα, καλά θα ήταν.
ΛΕΝΑ
Ποια καλημέρα; Ξέρεις από τι ώρα έχω ξυπνήσει;
Όχι πως κοιμήθηκα κιόλας… Μάτι δεν έκλεισα όλη νύχτα.

Ο Μάρκος ακουμπά τον καφέ στο τραπέζι, κάθεται και χασμουριέται.
ΛΕΝΑ
Εσύ… τον ύπνο του δικαίου…
ΜΑΡΚΟΣ
Ήμουν πτώμα. Τι ήθελες να κάνω; Ολονυχτία;
ΛΕΝΑ
Ε, λοιπόν, αυτό που συμβαίνει με σένα….
ΜΑΡΚΟΣ
Ποιο;

ΛΕΝΑ
Δεν ξέρω πώς να το πω. Ψυχραιμία; Απάθεια;
Μας σκάει η σφαλιάρα, ξαφνικά… κατακούτελα… κι εσύ… πέφτεις σε νιρβάνα.
Πώς τα καταφέρνεις;
ΜΑΡΚΟΣ
Είμαι ***εγώ*** σε νιρβάνα;
Άσε μας, κορίτσι μου.
ΛΕΝΑ
Συνειδητοποιείς τι μας συμβαίνει;
Δυο άνεργοι στο ίδιο σπίτι, ρε γαμώτο!
Δυο στους δυο!
ΜΑΡΚΟΣ
Μη φέρνεις την καταστροφή.
ΛΕΝΑ
Η καταστροφή έχει έρθει ήδη.
[ΠΑΥΣΗ]

[ειρωνικά]
Α! Και μη βιαστείς για τον ΟΑΕΔ !
Όλοι εκεί, εσένα περιμένουν.
ΜΑΡΚΟΣ
Εντάξει, ρε Λένα!
Άργησα να σηκωθώ. Άργησα να φύγω.
Πάρε μου το κεφάλι!

Ο Μάρκος φεύγει προς το βάθος του σπιτιού.
ΛΕΝΑ
Μάρκο!
Τον καφέ σου! Δεν θα τον πιείς;
[ΠΑΥΣΗ]

Ο Μάρκος επιστρέφει μουτρωμένος για να πάρει το φλιτζάνι του.
ΛΕΝΑ
Περίμενε, βρε Μάρκο!
Μη νευριάζεις! Και μη στενοχωριέσαι!
Πήγαινε να κάνεις τα διαδικαστικά στον ΟΑΕΔ κι όταν γυρίσεις…
Να το ψάξουμε το ζήτημα.
ΜΑΡΚΟΣ
[ξαφνιασμένος]
Τι να ψάξουμε;
ΛΕΝΑ
Να τηλεφωνήσεις. Να μάθουμε.
Πόσοι έφυγαν συνολικά…Τι τους είπαν…

ΜΑΡΚΟΣ
Είσαι με τα καλά σου; Να πάρω τηλέφωνο στο Πάρκο;
Και τι να τους πω; *Πόσους απολύσατε;*
ΛΕΝΑ
Δεν εννοούσα αυτό.
Να έρθεις σε επαφή με συναδέλφους σου.
Κάτι παραπάνω θα ξέρουν.
Κάτι θα έχει ακουστεί, στο μεταξύ.
ΜΑΡΚΟΣ
[απότομα]
Δεν έχω τηλέφωνα. Κανενός το τηλέφωνο δεν έχω.
ΛΕΝΑ
Καλά. Θα την βρούμε την άκρη. Θα μάθουμε…
ΜΑΡΚΟΣ
Γιατί να μάθουμε;
Τι θες και το σκαλίζεις το θέμα;
Άστο να πάει !
ΛΕΝΑ
[δυνατά]
Όχι, άστο να πάει! Όχι, δα!
Να σου πετάνε στα μούτρα, μια ωραία πρωία, ένα *περικοπές προσωπικού*
και να σε στέλνουν σπίτι σου ;
[ΣΤΙΓΜΗ]
Και γιατί, δηλαδή, περικοπές;
Έχουν οικονομικά προβλήματα;
ΜΑΡΚΟΣ
Ξέρω κι εγώ; Προφανώς.
ΛΕΝΑ
Ναι, καλά!
Ουρές κάνει ο κόσμος με τα μπάσταρδα του κάθε Σαββατοκύριακο.
Κι έχουν και τα σχολεία, τις καθημερινές.
Συνέχεια γεμάτο δεν είναι;
Εσύ ο ίδιος δεν μου τα' λεγες;
Τι *δεν ξέρω* μου κοπανάς, τώρα;
ΜΑΡΚΟΣ
Τι ήμουνα εγώ να ξέρω τα οικονομικά τους, ρε Λένα; Γενικός Διευθυντής;
Ένας υπαλληλάκος ήμουνα. Ο τελευταίος τροχός της αμάξης.
ΛΕΝΑ
Άκου, Μάρκο! Το σκεφτόμουν όλη νύχτα.
Αποκλείεται να λένε την αλήθεια. *Περικοπές προσωπικού!*
Κάποιο κόλπο θα είναι…
ΜΑΡΚΟΣ
Μ' αφήνεις να πάω να ετοιμαστώ, τώρα;
Έχω αργήσει. Το ξέχασες;

ΛΕΝΑ
[σκεπτική, σαν να μην τον ακούει]
Θα έχουν να βολέψουν δικούς τους, και ως συνήθως -
ΜΑΡΚΟΣ
Μπαίνω για μπάνιο.
ΛΕΝΑ
-την πληρώνουν αυτοί που δεν φταίνε.

Ο Μάρκος φεύγει προς το εσωτερικό του σπιτιού. Η Λένα ξαναπιάνει το βάψιμο. Χτυπάει το σταθερό τηλέφωνο.
ΛΕΝΑ
[στο σταθερό]
Έλα, μαμά. Καλά. Εδώ…
…
Τίποτα. Κουρασμένη είμαι. Αυτό έχω.
…
Κι ο Μάρκος, καλά.
…
Πού να είναι, ρε μαμά; Στη δουλειά είναι.
…
Κοντεύω. Το τελειώνω.
…
Κουτσά στραβά. Δεν είμαι και μπογιατζής.
…
Σιγά μην πληρώσω μάστορα στο νοικιασμένο σπίτι !
Σήμερα είμαστε εδώ, αύριο δεν είμαστε…
…
Γιατί; Τι έγινε πάλι;
…
Όχι, δεν έχω δει καθόλου ειδήσεις.

Χτυπάει το κινητό τηλέφωνο του Μάρκου, ξεχασμένο πάνω στον πάγκο της κουζίνας.
Σε κλείνω. Κάποιος παίρνει στο άλλο. Τα λέμε...

Η Λένα παίρνει το κινητό στα χέρια της. Φαίνεται έτοιμη να φωνάξει τον Μάρκο. Διστάζει για λίγο, τελικά απαντά στην κλήση.
ΛΕΝΑ
[στο κινητό του Μάρκου]
Λέγετε !
…
Ποιος τον καλεί, παρακαλώ;
…
Η σύζυγός του.
…

Για ποιο θέμα;
…
[με νόημα]
Α! Μάλιστα!
…
Τι εννοείτε;
…
Όχι. Δεν μάθαμε.
…
[έκπληκτη]
Σοβαρά;
…
Ακούστε. Είμαστε σε μια κατάσταση… καθόλου καλή.
Καταλαβαίνετε…
…
Ναι. Ναι. Θα του το πω.
Θα σας μιλήσει. Λίγο αργότερα.*Οπωσδήποτε.*
…
Μόνο μια διευκρίνιση, πριν κλείσουμε.
Τι εννοείτε όταν λέτε *αν είναι όπως το παρουσιάζουν;*
…
Ναι. Ναι. Κατάλαβα.
…
Κι εγώ ευχαριστώ.

Κλείνει.
[ΠΑΥΣΗ]

[παραξενεμένη]
Τι 'ναι τώρα αυτό;

Η Λένα κατευθύνεται προς το σαλόνι, ανοίγει το λάπτοπ κι αρχίζει να σερφάρει.
Εμφανίζεται ο Μάρκος, ντυμένος για να βγει έξω αλλά με σαγιονάρες.
ΜΑΡΚΟΣ
Μου μίλησες ή μου φάνηκε;
ΛΕΝΑ
[απότομα και χωρίς να σηκώσει τα μάτια από την οθόνη]
Σου φάνηκε.
ΜΑΡΚΟΣ
Είχα το ντους στο δυνατό κι άκουγα μόνο το νερό.
Μου έκανε καλό. Συνήλθα. Ξύπνησα.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Τι έγινε; Όλα καλά;

ΛΕΝΑ
Μια χαρά. Γιατί ρωτάς;
ΜΑΡΚΟΣ
Σε βλέπω που άφησες το βάψιμο κι έπιασες τον υπολογιστή.
ΛΕΝΑ
[πιο έντονα]
Διάλειμμα. Και μπογιατζής επί πληρωμή να ήμουν,
ένα διάλειμμα θα το έκανα.
ΜΑΡΚΟΣ
[δείχνει ν' απορεί]
Καλά, κορίτσι μου!
ΜΑΡΚΟΣ
Πάω να βάλω παπούτσια.

Ο Μάρκος φεύγει προς το βάθος του σπιτιού.
ΛΕΝΑ
Μάρκο!
Άσε τα παπούτσια κι έλα εδώ!
Πρέπει να μιλήσουμε. Τώρα!

Ο Μάρκος έρχεται πίσω, περπατάει με τις κάλτσες.
ΜΑΡΚΟΣ
[ανήσυχος]
Τι βιασύνη είναι αυτή; Τι έπαθες;
[κοιτάζει κάτω]
Κοίτα τι έκανα!
Πάτησα με τις κάλτσες κι είναι βρώμικο το πάτωμα.
ΛΕΝΑ
Έχουμε σοβαρότερα θέματα από τις κάλτσες, τώρα.
Για έλα, σε παρακαλώ !
ΜΑΡΚΟΣ
[πέφτει η ματιά του στον πάγκο της κουζίνας]
Α! Ωραία! Εδώ το είχα αφήσει το τηλέφωνο.
Το έψαχνα και δεν το έβρισκα μέσα στο σακίδιο μου.
Σκέφτηκα μήπως το έχασα…
ΛΕΝΑ
[απότομα]
Δεν το έχασες.
ΜΑΡΚΟΣ
Ούτε μου το κλέψανε.
Ποιος θα έκλεβε, άλλωστε, την παλιατζούρα;
Τελικά, μόνο μπελάδες έχεις με τα ακριβά τηλέφωνα. *Μην το χάσω, μη μου πέσει, μη μου σπάσει…*
Αυτήν την κουβέντα είχαμε προχτές με τον φύλακα τον Πέτρο.

Δεν θα άλλαζε με τίποτα, μου έλεγε, συσκευή κι ας του χαρίζανε
το ακριβότερο μοντέλο.
Για να έχει το κεφάλι του ήσυχο. Ένα άγχος λιγότερο άμα-
ΛΕΝΑ
[εκνευρισμένη]
Μάρκο, χέσε μας με το τηλέφωνο!
Σου είπα ότι πρέπει να μιλήσουμε.
ΜΑΡΚΟΣ
[συγκαταβατικά]
Εντάξει, εντάξει.
ΛΕΝΑ
[χτυπώντας με το χέρι το κάθισμα του καναπέ]
Κάθισε! Εδώ!
[ΠΑΥΣΗ]

Ο Μάρκος κάθεται μουδιασμένος.
ΛΕΝΑ
Σε ακούω. Λέγε!
ΜΑΡΚΟΣ
[σαστισμένος]
Τι θέλεις να σου πω;
Εσύ ήθελες να μου πεις.
ΛΕΝΑ
Λέγε, Μάρκο!
ΜΑΡΚΟΣ
Δεν καταλαβαίνω…
Τι έπαθες; Τι να πω;

Η Λένα σηκώνεται.
ΛΕΝΑ
[φωνάζει]
Να μου πεις ***γιατί*** δεν πυροβόλησες!
Αυτό να μου πεις!
[ΠΑΥΣΗ]

ΜΑΡΚΟΣ
[χαμηλόφωνα]
Έμαθες…
ΛΕΝΑ
Θα έμενε κρυφό; Τι νόμιζες, δηλαδή;
Ήρθες και μου πέταξες μια μπούρδα για *περικοπές προσωπικού*
και κάτι άλλα κουλά *[σκωπτικά] δεν μου είπανε περισσότερα, δεν ήταν υποχρεωμένοι να μου πούνε* και καθάρισες; Όλα τακτοποιημένα;

[Ο Μάρκος σωπαίνει.]
Λέγε, τώρα τι έγινε γιατί έχω αρχίσει και χάνω την υπομονή μου.
Λέγε!
ΜΑΡΚΟΣ
Μισό λεπτό. Να πάρω μια ανάσα.

Ο Μάρκος σηκώνεται, πηγαίνει στην κουζίνα και πίνει νερό. Η Λένα του περιμένει δείχνοντας εκνευρισμό χωρίς να μιλάει. Ο Μάρκος επιστρέφει στο σαλόνι. Ενώ αρχίζει να εξηγεί, βηματίζει στον χώρο, μοιάζει σαν να προσπαθεί να συγκεντρωθεί.
ΜΑΡΚΟΣ
Η μέρα ξεκίνησε χωρίς προβλήματα. Μια συνηθισμένη μέρα. Ήμασταν όλοι στα πόστα μας. Κανείς δεν είχε πάρει άδεια, κανείς δεν έλειπε.
Ανοίξαμε κι άρχισε να έρχεται κόσμος. Αλλά όχι πολύς. Δεν βοηθούσε κι ο καιρός. Συννεφιά και ψύχρα. Ηρεμία, σε γενικές γραμμές. Ούτε σχολεία είχαμε ούτε τίποτα.
Ευτυχώς, δηλαδή-
ΛΕΝΑ
Ωραία, πλήρες το ρεπορτάζ !
Μάρκο! Στο δια ταύτα, σε παρακαλώ.
ΜΑΡΚΟΣ
Οκέυ. Πάω παρακάτω.
Είχε κανονιστεί να σταλούν δυο γαζέλες σ' έναν άλλο ζωολογικό κήπο, κάπου στην Ευρώπη. Το κάνουμε… το κάνουν, θέλω να πω, αυτό συχνά. Γύρω στις 12, λοιπόν, είχε αρχίσει η διαδικασία της μεταφοράς.
Και, ξαφνικά, η μια γαζέλα τους ξέφυγε. Άρχισε να τρέχει πανικόβλητη. Βολίδα έτρεχε !
Και πήγε κι έπεσε πάνω σ' ένα τζάμι στο χώρο των λιονταριών, στο *Lion's Kingdom*, στο μεγάλο γυάλινο κλουβί.
Κι όπως έπεσε με φόρα, με την ίδια φόρα έκανε μεταβολή και γύρισε. Λες κι ήταν μπαλάκι κι έκανε γκελ πάνω στον υαλοπίνακα.
Όλα αυτά, βέβαια, φαντάσου τα να γίνονται αστραπιαία, εν ριπή οφθαλμού.
ΛΕΝΑ
Εσύ, τα είδες με τα μάτια σου όλα αυτά;
Ή δεν βρισκόσουν εκεί;
ΜΑΡΚΟΣ
Τα είδα.
Μπροστά μου έγιναν.
ΛΕΝΑ
Αυτόπτης μάρτυρας, δηλαδή. Κανονικός…
ΜΑΡΚΟΣ
Ναι. Αλλά σου λέω… μέσα σ' ελάχιστο χρόνο έγινε το συμβάν.
Κι ενώ όλοι είχαν το νου τους στη γαζέλα για να καταφέρουν να την πιάσουν, μια λέαινα βγήκε εν τω μεταξύ από το γυάλινο κλουβί κι έκοβε βόλτες. Πέρασε κι αυτή από το τζάμι. Ήρεμη, σαν να-

ΛΕΝΑ
Κι εσύ τι έκανες; Την έβλεπες;
Καθόσουν και την κοιτούσες που βολτάριζε;
ΜΑΡΚΟΣ
Για τη γαζέλα λες ;
ΛΕΝΑ
Ποια γαζέλα, μωρέ; Τη λέαινα.
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι, ρε Λένα.
Παρακολουθούσα κι εγώ, όπως κι υπόλοιποι, τη φάση με τη γαζέλα.
Όλων μας ο νους ήταν εκεί. Κανείς δεν πήρε είδηση τη ζημιά που είχε γίνει στον χώρο των λιονταριών.
ΛΕΝΑ
Μια στιγμή!
Γιατί είπες *όλοι* ***είχαν*** *το νου τους στη γαζέλα… για να την* ***πιάσουν*** *…*
ΜΑΡΚΟΣ
Ε ναι, και λοιπόν ;
ΛΕΝΑ
Σε τρίτο πρόσωπο μίλησες…
ΜΑΡΚΟΣ
Μάθημα γραμματικής κάνουμε;
Είχαμε *το νου μας στη γαζέλα*, λοιπόν. Ικανοποιήθηκες;
ΛΕΝΑ
[ειρωνικά]
Ε, βέβαια ! Τα λιοντάρια θα προσέχατε;
Οι γαζέλες είναι τα επικίνδυνα αγρίμια. Τζιμάνια, όλοι σας!
ΜΑΡΚΟΣ
[δυσανασχετώντας]
Μη βιάζεσαι! Άσε με να μιλήσω.
Με το που έπεσε η γαζέλα πάνω στο γυάλινο κλουβί των λιονταριών, οι υαλοπίνακες τραντάχτηκαν, κάποια ένωση θα πρέπει να ήταν ελαττωματική ή να είχε λασκάρει, πού στο διάολο να ξέρω;
Πάντως, ένας υαλοπίνακας κουνήθηκε και δημιουργήθηκε ένα κενό, ένα άνοιγμα. Από εκεί πέρασε η λέαινα.
[περιγράφει και με κινήσεις] Σπρώχνοντας με το σώμα της, μετακίνησε κι άλλο το τζάμι και το κενό μεγάλωσε. Απαλά κι αθόρυβα, το έσπρωξε. Και βγήκε… Δραπέτευσε !
Κι ώσπου να το πάρουν είδηση, ένα ακόμα λιοντάρι είχε αρχίσει να βγαίνει ακολουθώντας το πρώτο.
ΛΕΝΑ
Άρα, την είδες τη φάση με τα λιοντάρια.
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι, δεν κοιτούσαμε το κλουβί των λιονταριών, σου εξηγώ.
Προσέχαμε τη γαζέλα.

Αργότερα καταλάβαμε τι είχε συμβεί…
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΛΕΝΑ
Και μετά; Είδατε ξαφνικά μπροστά σας δυο λιοντάρια να σουλατσάρουν ελεύθερα;
ΜΑΡΚΟΣ
Ναι. Και όλοι ανησύχησαν, όπως ήταν φυσικό.
Οι υπεύθυνοι, όμως, φρόντισαν εγκαίρως να μην γίνει μεγάλη βαβούρα.
Να μην πανικοβληθούν οι επισκέπτες.
ΛΕΝΑ
Και τα αγρίμια, εν τω μεταξύ, έκοβαν βόλτες αμέριμνα;
Δεν είχαν γίνει απειλητικά;
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι. Τα ζώα ήταν ήρεμα.
ΛΕΝΑ
Και ποια ήταν η πρώτη κίνηση;
Μάζεψαν τον κόσμο ή ασχολήθηκαν με τις λέαινες δραπέτες;
ΜΑΡΚΟΣ
Πρώτα ένα κλιμάκιο ασχολήθηκε με τα ζώα.
Άλλο κλιμάκιο θα μάζευε τον κόσμο.
ΛΕΝΑ
Κι εσύ, να υποθέσω ότι ήσουν στην ομάδα την υπεύθυνη για τα λιοντάρια.
ΜΑΡΚΟΣ
[χαμηλόφωνα]
Ακριβώς.
ΛΕΝΑ
Και κάποια στιγμή δόθηκε εντολή να πυροβολήσετε.
ΜΑΡΚΟΣ
Ναι.
ΛΕΝΑ
Γιατί; Είχε ξεφύγει ο έλεγχος; Υπήρχε κίνδυνος;
ΜΑΡΚΟΣ
Δεν ξέρω. Δεν κατάλαβα.
Όλα έγιναν πολύ γρήγορα. Στο είπα.
ΛΕΝΑ
[πιο έντονα]
Τι θα πει δεν κατάλαβες;
Θα με τρελάνεις; Πώς γίνεται να μην κατάλαβες;
ΜΑΡΚΟΣ
Ξαφνικά άκουσα την εντολή από τα γουώκι τώκι. Να πυροβολήσουμε.
Αυτό είναι όλο.
ΛΕΝΑ
[εκνευρισμένη]
Όχι αυτό είναι όλο! ***Τώρα*** ερχόμαστε στο ζουμί, Μάρκο!

[Ο Μάρκος σωπαίνει χωρίς να την κοιτάζει]
Ήταν κοντά σου τα ζώα, Μάρκο;
ΜΑΡΚΟΣ
Πότε;
ΛΕΝΑ
Εκείνη τη στιγμή. Όταν πήρατε την εντολή.
Μη κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις.
ΜΑΡΚΟΣ
Ναι… Τα έβλεπα.
ΛΕΝΑ
Και αν τα πυροβολούσες; Λέμε…αν…
Τι θα γινόταν;
ΜΑΡΚΟΣ
Πού να ξέρω, τι θα γινόταν;
Απ' το στρατό έχω να ρίξω.
Μπορεί να πετύχαινα κάποιο, μπορεί και όχι.
Δεν ξέρω.
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΛΕΝΑ
Αλλά εσύ ***δεν*** πυροβόλησες. Γιατί, Μάρκο;
ΜΑΡΚΟΣ
[χαμηλόφωνα]
Δεν ξέρω.
Πυροβόλησαν, πάντως, οι άλλοι.
ΛΕΝΑ
[τον δείχνει, ειρωνικά]
Ο κύριος φιλόζωος !
ΜΑΡΚΟΣ
Πες το κι έτσι.
ΛΕΝΑ
Μάλιστα!
Δηλαδή, προκειμένου να σώσεις τα ζώα, θα θυσίαζες ανθρώπους.
Αυτό μου λες;
[Ο Μάρκος σωπαίνει]
Και τελικά, θυσίασες το τομάρι σου.
ΜΑΡΚΟΣ
Δεν μου ήρθε να πυροβολήσω. Αυτό είναι όλο!
Πού να φανταστώ εκείνη την ώρα ότι θα πάει τόσο μακριά το πράγμα;
Ότι θα με απολύσουν;
ΛΕΝΑ
Πες μας τώρα ότι σε αδίκησαν, κιόλας.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Ξέρεις κάτι;
Καλά, σου έκαναν! Πολύ καλά !

Δεν είναι ότι κινδύνεψαν τόσοι άνθρωποι. Δεν είναι μόνο αυτό.
Σαν εργαζόμενος, δεν έπρεπε να υπακούσεις στην εντολή;
Έπρεπε ***εσύ*** να κάνεις του κεφαλιού σου;
ΜΑΡΚΟΣ
Τι λες, ρε Λένα; Για δολοφόνο ζώων με προσλάβανε;
Μου λένε να σκοτώσω και σκοτώνω;
Τι είναι αυτά;
ΛΕΝΑ
Όταν σε προσλάβανε, σου έδωσαν όπλο;
Σου έδωσαν.
Γιατί στο έδωσαν;
Για να το χρησιμοποιήσεις, αν χρειαστεί.
Γι' αυτό δεν στο έδωσαν;
Αν δεν σου άρεσε, να μην δεχόσουν τη δουλειά.
ΜΑΡΚΟΣ
Να μην δεχτώ τη δουλειά;
Ξέχασες σε τι κατάσταση ήμασταν;
Μάννα εξ ουρανού ήταν για μας η δουλειά στον ζωολογικό κήπο.
ΛΕΝΑ
Όταν λοιπόν, Μάρκο μου, κάποιος έχει μεγάλη ανάγκη για δουλειά,
κάνει ό,τι του λένε. Υπακούει.
Δεν κάνει τα δικά του.
Τι να γίνει; Έτσι παίζεται το παιχνίδι.
ΜΑΡΚΟΣ
Και γίνεται ακόμα και δολοφόνος.
ΛΕΝΑ
Πάλι τα ίδια!
Τι λες, ρε Μάρκο;
Φαντάζεσαι τι θα είχε συμβεί αν όλοι είχαν σκεφτεί σαν εσένα
εκείνη τη στιγμή; Αν κάθονταν και απλώς κοίταζαν τα λιοντάρια ;
Θα είχε χυθεί αίμα. Ανθρώπινο αίμα.
ΜΑΡΚΟΣ
[σχεδόν συντετριμμένος]
Ίσως έχεις δίκιο.
Αλλά δεν μπορώ να το εξηγήσω…
Ούτε τώρα που το κουβεντιάζουμε-
ΛΕΝΑ
Κοίτα! Δε λέω ότι είναι απλό πράγμα όλο αυτό. Κι ούτε συνηθισμένο.
Σου έτυχε μεγάλη αναποδιά. Φαντάζομαι ότι τέτοια περιστατικά
συμβαίνουν σπανίως.
Από την άλλη πλευρά όμως, σ' όλες τις δουλειές, ειδικά άμα είσαι μισθωτός,
αναγκάζεσαι να κάνεις και πράγματα που δεν γουστάρεις καθόλου.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Γιατί κι εγώ, τι νομίζεις; Δεν έβαζα νερό στο κρασί μου; Όπου και να δούλεψα.

Ειδικά στην τελευταία τη δουλειά, όταν είχαν αρχίσει τα μεγάλα οικονομικά ζόρια. Μόνο πίπες που δεν τους έκανα εκεί μέσα. Τρόπος του λέγειν…
ΜΑΡΚΟΣ
[ειρωνικά]
Και για να σε ανταμείψουν, στο τέλος, σου έδειξαν την πόρτα.
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΛΕΝΑ
Ας γυρίσουμε στο σήμερα.
ΜΑΡΚΟΣ
Καλύτερα να φεύγω. Να προλάβω τον ΟΑΕΔ.
Αν τον προλάβω, τελικά…
ΛΕΝΑ
Άσε τον ΟΑΕΔ ! Πας αύριο.
Προέκυψε κι άλλο ζήτημα.
ΜΑΡΚΟΣ
Τι ζήτημα, πάλι; Πότε προέκυψε;
ΛΕΝΑ
Μάρκο, δεν είναι καθόλου απλά τα πράγματα.
Άκουσε με προσεκτικά!

Χτυπάει το κινητό του Μάρκου. Ο Μάρκος το παίρνει στα χέρια του και κοιτάζει την οθόνη.
ΜΑΡΚΟΣ
Ωχ! Ποιος να είναι; Γαμώ τις εισπρακτικές τους, γαμώ !
ΛΕΝΑ
Αν είναι ένας αριθμός με πολλά τριάρια, δεν είναι εισπρακτική εταιρεία.
Αλλά μην απαντήσεις !

Ο Μάρκος κοιτάζει εμβρόντητος τη Λένα.
ΛΕΝΑ
[έντονα]
Μη το σηκώσεις !
ΜΑΡΚΟΣ
Όντως… ένα κινητό με πολλά τριάρια…

Το κινητό σταματά να χτυπάει.
ΛΕΝΑ
Ευτυχώς! Σε πρόλαβα και δεν απάντησες.
ΜΑΡΚΟΣ
[με ύφος απορημένο]
Έχεις ξεφύγει, έτσι;
Με παρακολουθείς;
Πες μου. Παρακολουθείς το τηλέφωνό μου;

ΛΕΝΑ
Μάρκο, άσε τα σχόλια και άκουσε με!
Τα πράγματα δεν είναι απλά. Κατάλαβέ το.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Όταν έκανες ντους, χτύπησε το τηλέφωνό σου.
Σε έψαχνε ένας δημοσιογράφος.
Δουλεύει, είπε, σε κάποιο κανάλι.
Το επεισόδιο στο Πάρκο αρχίζει να παίρνει δημοσιότητα.
Και το θέμα της απόλυσής σου, επίσης.
ΜΑΡΚΟΣ
[χαμηλόφωνα]
Κατάλαβα... Από αυτόν τα έμαθες.
ΛΕΝΑ
Όχι. Δεν έμαθα και πολλά απ' αυτόν.
Άσε που κόντεψα να γίνω ρεζίλι με τις ψευτιές σου. Μ' έπιασε εξ απήνης.
Ευτυχώς κατάλαβα εγκαίρως πως κάτι δεν πάει καλά και δεν του ανοίχτηκα.
Μετά έψαξα στον υπολογιστή.
ΜΑΡΚΟΣ
[ταραγμένος]
Και τι γράφουνε;
Δεν πιστεύω να δείχνουν φωτογραφία μου, να λένε το όνομά μου !
ΛΕΝΑ
[ειρωνικά]
Μη χαίρεσαι! Δεν έφτασαν μέχρι εκεί. Ακόμα.
Περιγράφουν, μέσες άκρες, το επεισόδιο και λένε ότι ***αμέσως μετά*** ένας υπάλληλος απολύθηκε.
Τίποτα περισσότερο… Προς το παρόν.
Γι' αυτό, φαίνεται, το ψάχνουν.
Γι' αυτό ***σε*** ψάχνουν.
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι, ρε γαμώτο! Να έχω και τέτοια μπλεξίματα τώρα.
Δεν μας φτάνουν τα χάλια μας.
ΛΕΝΑ
Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. ***Να είσαι*** πολύ προσεκτικός.
Δεν θα μιλήσεις σε κανέναν αν δεν καθίσουμε κάτω να σκεφτούμε
τι πρέπει να πεις.
ΜΑΡΚΟΣ
Δηλαδή, τι; Να απολογηθώ;
Δεν φτάνει που απολύθηκα; Θα με δικάσουν κι από πάνω;
ΛΕΝΑ
Ποιος είπε να δικαστείς και να απολογηθείς;
Το ζήτημα είναι να βγεις λάδι.
Κατάλαβες;

ΜΑΡΚΟΣ
Όχι.
ΛΕΝΑ
Πώς να στο δώσω να το καταλάβεις;
Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να δικαιολογήσουμε την ανυπακοή σου.
Την άρνηση στην εντολή που σου έδωσαν.
ΜΑΡΚΟΣ
Θα πω την αλήθεια. Ότι δεν μου πέρασε από το μυαλό να ρίξω.
Δεν…δεν είμαι πιστολέρο. Όπως αισθάνθηκα, δηλαδή…
ΛΕΝΑ
Όχι, βέβαια! Τον ηλίθιο θα κάνεις;
[ΣΤΙΓΜΗ]
Πρέπει να φανεί ότι δεν είσαι ούτε ηλίθιος ούτε ο κακός της ιστορίας.
[ΠΑΥΣΗ]

Η Λένα δείχνει να σκέφτεται το ζήτημα.
ΛΕΝΑ
[εκφέροντας τα λόγια της αργά, όπως της έρχονται στο μυαλό]
Να πούμε… να πεις, παραδείγματος χάριν, ότι δεν αντέδρασες ακαριαία
επειδή περίμενες να δεις πώς θα εξελισσόταν η κατάσταση.
Αφού, ***όπως λες***, δεν κινδύνευαν άνθρωποι εκείνη τη στιγμή…
Άρα, είχες λίγο -έστω και ελάχιστο- χρόνο για να αντιδράσεις.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Ότι η πρώτη σου σκέψη ήταν να μην υπάρξουν θύματα.
Ούτε άνθρωποι, ούτε ζώα. Και να μη γίνουν σπασμωδικές κινήσεις.
Χωρίς, βέβαια, αυτό να σημαίνει ότι σκόπευες να κωλυσιεργήσεις.
Απλώς, δεν πρόλαβες. Σε πρόλαβαν τα γεγονότα.
Οι πυροβολισμοί των άλλων που αντιδράσανε απερίσκεπτα.
Ναι… ***απερίσκεπτα***.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Αλλά ένα πράγμα πρέπει κυρίως να τονίσουμε, ότι αδιαφόρησες για τις συνέπειες, όσον αφορά εσένα, την πάρτη σου.
Ήθελες μόνο να κάνεις το σωστό.
Άλλους έσωσεν, εαυτόν ου δύναται σώσαι, δηλαδή.
Αλλά, δυστυχώς, κανείς δεν σώθηκε.
Ούτε εσύ ούτε τα ζώα.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Με άλλα λόγια, η ευθύνη να πέσει στο Πάρκο.
ΜΑΡΚΟΣ
Είσαι με τα καλά σου; Τι είναι αυτά τα πολύπλοκα που μου αραδιάζεις;
ΛΕΝΑ
Σιγά τα πολύπλοκα! Απλές, λογικές σκέψεις.
Θα μπορούσες, λέμε τώρα… να τις έχεις κάνει.
Δεν είναι δα και φιλοσοφίες.

ΜΑΡΚΟΣ
Πάντως δεν είναι σκέψεις ενός απλού σεκιουριτά.
Που είμαι εγώ…που ήμουν…
ΛΕΝΑ
Το θέμα δεν είναι τι είσαι.
Το θέμα είναι πώς θα σε χαρακτηρίσει ο άλλος, αυτός που δεν σε ξέρει.
Γι' αυτό πρέπει κανείς να προσέχει την πρώτη φορά που μπαίνει
στην σκέψη των άλλων.
Πώς το κάνει.
Και, στην περίπτωσή σου, χρειάζεται ακόμα μεγαλύτερη προσοχή
αφού πρόκειται για δημοσιογράφους.
Κάνε το αυτό σωστά… και ας πιστεύεις ό,τι θες για τον εαυτό σου.
ΜΑΡΚΟΣ
Να υποκριθώ δηλαδή πώς είμαι κάποιος άλλος.
ΛΕΝΑ
Ε, ναι, Μάρκο. Θες να το πούμε έτσι;
Τότε, ναι, να υποκριθείς !
Για να φανεί ότι σε αδίκησαν. Μήπως και σε ξαναπροσλάβουν.
Στην ανάγκη, ας υποκριθείς !
ΜΑΡΚΟΣ
[δυνατά]
Εγώ, πάντως, μετά απ' όλα αυτά στον ζωολογικό κήπο δεν ξαναγυρίζω,
ο κόσμος να χαλάσει.
ΛΕΝΑ
Αλήθεια; Προτιμάς την ανεργία, δηλαδή;
Να σου θυμίσω ότι ***εγώ*** σ' ένα μήνα βγαίνω από το Ταμείο.
Τέρμα το δικό μου επίδομα.
ΜΑΡΚΟΣ
Κάτι θα γίνει.
Μη φέρνεις την καταστροφή.
ΛΕΝΑ
[ειρωνικά]
Εκτός κι αν έχεις καμιά καβάτζα και δεν το γνωρίζω.
ΜΑΡΚΟΣ
Πάω να βάλω παπούτσια, να βγω να πάρω καπνό.

Ο Μάρκος κατευθύνεται στο εσωτερικό του σπιτιού. Επιστρέφει, κάθεται στον καναπέ και αρχίζει να βάζει τα παπούτσια του.
ΛΕΝΑ
Άσε, θα βγω εγώ. Να πάρω και λίγο αέρα.
Έχω ζαλιστεί με τις μπογιές εδώ μέσα.
[ΣΤΙΓΜΗ]

[φεύγοντας προς το εσωτερικό του σπιτιού]
Σου θυμίζω να μην σηκώσεις εκείνο το τηλέφωνο. Μέχρι να…
ΜΑΡΚΟΣ
Δεν πρόκειται. Μην ανησυχείς.

ΣΚΟΤΑΔΙ

Δεύτερη Σκηνή

Ίδιος χώρος, λίγο αργότερα. Η τηλεόραση ανοιχτή, ακούγονται σε χαμηλή ένταση διάφορες διαφημίσεις προϊόντων, trailer, κ. λ. π..
Ο Μάρκος και ο Νίκος συζητούν.

ΜΑΡΚΟΣ
Τι γελάς, ρε; Ποιο είναι το αστείο;
ΝΙΚΟΣ
Που θα γίνεις διάσημος, ρε μαλάκα.
ΜΑΡΚΟΣ
Και θέλω εγώ να γίνω διάσημος ;
Λες και δε με ξέρεις.
ΝΙΚΟΣ
Ίδιος κι απαράλλαχτος ! Ο Μάρκος του σχολείου !
Ήξερε πάντα το μάθημα αλλά το χέρι δεν το σήκωνε.
Σκυμμένος μια ζωή στο μπλοκάκι του, να ζωγραφίζει τα δικά του…
ΜΑΡΚΟΣ
Παλιές ιστορίες…
[προβληματισμένος]
Τώρα τι κάνω, μου λες;
Μ' έπιασε απ' το λαιμό, να βγω να μιλήσω.
ΝΙΚΟΣ
Αφού δεν θες να μιλήσεις, να μη μιλήσεις.
ΜΑΡΚΟΣ
Θα επιμείνει. Την ξέρω τη Λένα.
ΝΙΚΟΣ
Να επιμείνεις κι εσύ.
Δικαίωμά σου είναι.
ΜΑΡΚΟΣ
Τα σκάτωσα…
Έχει πάρει ανάποδες.
ΝΙΚΟΣ
Κι εσύ όμως… Τι σ' έχει πιάσει;
Άσχημα θα ήταν να σε ξανάπαιρναν;

ΜΑΡΚΟΣ
Δεν γυρίζω εκεί πέρα. Της το ξεκαθάρισα.
Υποτίθεται… εξαιτίας του περιστατικού.
Αλλά δεν είναι μόνο αυτός ο λόγος.
ΝΙΚΟΣ
Δηλαδή;
ΜΑΡΚΟΣ
Έχω τραβήξει μεγάλα ζόρια.
Για να καταλάβεις… χθες βράδυ, από τη μια είχα τη σκασίλα μου
κι απ' την άλλη….ξαλάφρωσα…
Χρόνια είχα να κάνω τέτοιον ύπνο, σαν πουλάκι κοιμήθηκα.
ΝΙΚΟΣ
Κωλοδουλειά ήταν, τελικά;
ΜΑΡΚΟΣ
Κωλοδουλειά… Ναι.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Μπόχα, ρε παιδί μου! Μια βρώμα. Παντού. Σε όλα.
Τον πρώτο καιρό, γύριζα σπίτι κι ούτε ξέρω πόση ώρα κλεινόμουν στο μπάνιο.
Πλενόμουν, τριβόμουν, ξαναπλενόμουν…
Νόμιζα ότι δεν έλεγε να ξεκολλήσει η μπόχα από πάνω μου.
ΝΙΚΟΣ
Μετά; Δεν συνήθισες;
ΜΑΡΚΟΣ
Ας πούμε ότι συνήθισα.
Άρχισαν, όμως, να μου βγαίνουν ***άλλα***…
ΝΙΚΟΣ
Τι άλλα;
ΜΑΡΚΟΣ
Άκου, ρε μαλάκα, πόσο εύκολα τρελαίνεται ο άνθρωπος.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Κοίτα να δεις τι έπιανα τον εαυτό μου να κάνει τώρα τελευταία.
Φαντάσου με να γυρίζω από τη δουλειά και να κάθομαι στο τραπέζι. Για να φάω. Έρχεται η Λένα και με σερβίρει. Ωραία; Βάζει το πιάτο μπροστά μου.
Κι έχει μέσα, ας πούμε, κρέας κοκκινιστό.
Με παρακολουθείς;
Ε, λοιπόν, το βλέπω μπροστά μου κι αντί να πάρω το μαχαιροπίρουνο και ν' αρχίσω να τρώω σαν άνθρωπος, μου έρχεται να ορμήσω μέσα με τη μούρη. Όχι κομψά όπως κάνει μια γάτα που βγάζει πρώτα τη γλώσσα, γλείφει και ύστερα τρώει κομματάκι-κομματάκι.
Μιλάμε… να θέλω να το χλαπακιάσω κατευθείαν. Σαν το αγρίμι.
Πώς τρώνε τα πεινασμένα ζώα από την ταϊστρα;
Έτσι ακριβώς.
ΝΙΚΟΣ
Έλα, ρε. Σοβαρά;

ΜΑΡΚΟΣ
[σκεφτικός]
Δε θέλει και πολύ ο άνθρωπος για να σαλτάρει.
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΝΙΚΟΣ
Άντε, ρε ! Εσύ να σαλτάρεις; Εσύ είσαι-
ΜΑΡΚΟΣ
[απότομα]
Ψεύτης.
[ξεφυσάει]
Τα έκανα μαντάρα με τα ψέματα.
ΝΙΚΟΣ
Άσε τις βλακείες ! Προσπάθησε να είσαι ψύχραιμος.
Και θα δεις. Θα βγεις απ' το λούκι.

Ακούγεται η πόρτα να ανοίγει. Ο Μάρκος κάνει νόημα στο Νίκο να σωπάσει.
Μπαίνει η Λένα, κρατάει σακούλες με ψώνια.
ΛΕΝΑ
[στο Νίκο]
Γεια σου, Νικόλα! Πώς από δω, τέτοια ώρα;
ΝΙΚΟΣ
[στη Λένα]
Ε… είπα να περάσω-
ΛΕΝΑ
[φανερά εκνευρισμένη]
Άσε! Καταλάβαμε.
Τα κακά νέα βγαίνουν γρήγορα στον αφρό… Σαν τα σκατά.
ΜΑΡΚΟΣ
Αμάν, ρε Λένα! Από τα μούτρα τον πήρες τον άνθρωπο.
ΝΙΚΟΣ
Παιδιά, ηρεμήστε! Δεν υπάρχει παρεξήγηση.
ΛΕΝΑ
Σόρρυ, Νίκο. Είναι δύσκολη μέρα σήμερα.

Η Λένα πηγαίνει στον χώρο της κουζίνας. Αρχίζει να τακτοποιεί τα ψώνια.
Ο Νίκος κάνει νόημα «Φεύγω» στον Μάρκο. Ο Μάρκος του γνέφει να μη φύγει.
ΜΑΡΚΟΣ
[στο Νίκο]
Ήθελες καφέ. Να σου βάλω. Ξεχάστηκα…

Ο Μάρκος πάει να φέρει καφέ από την καφετιέρα. Ο Νίκος κοιτάζει το κινητό του.
ΛΕΝΑ
[στο Μάρκο, χαμηλόφωνα, συνωμοτικά]
Έχουμε νεότερα;

ΜΑΡΚΟΣ
Όχι.
ΛΕΝΑ
Δεν τηλεφώνησε κανείς;
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι.

Ο Μάρκος επιστρέφει στο καθιστικό. Η Λένα τον ακολουθεί.
ΛΕΝΑ
[δείχνοντας τον κουβά με τη μπογιά]
Δεν βοηθάτε να μαζέψουμε το χάος εδώ μέσα;
ΜΑΡΚΟΣ
[δείχνοντας τον τοίχο]
Δεν θα περάσεις άλλο χέρι;
ΛΕΝΑ
Κανονικά θα έπρεπε αλλά δεν είμαστε για βαψίματα τώρα.

Ο Μάρκος και ο Νίκος απομακρύνουν τα σύνεργα του βαψίματος, ξεσκεπάζουν τα έπιπλα, αρχίζουν να τακτοποιούν τον χώρο.
Η Λένα παίρνει το τηλεκοντρόλ, αλλάζει κανάλια.
Ξαφνικά, και οι τρεις, σταματούν ό, τι κάνουν για να ακούσουν.
ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
…χωρίς να δίνονται στη δημοσιότητα περισσότερες λεπτομέρειες για το πώς δραπέτευσαν τα ζώα από τα κλουβιά τους και χωρίς ουσιαστική εξήγηση για το συμβάν. Η Διεύθυνση του Ζωολογικού Κήπου σε σχετική ανακοίνωσή της αναφέρει ότι εφαρμόστηκε το διεθνές πρωτόκολλο και το ατυχές περιστατικό αντιμετωπίστηκε σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες ενώ αδιευκρίνιστος παραμένει ο λόγος απόλυσης ενός εργαζόμενου αμέσως μετά τη λήξη του επεισοδίου. Σύμφωνα με πληροφορίες, ο εργαζόμενος ανήκε σε ομάδα υπαλλήλων που διαθέτει άδεια χρήσης όπλων.
Περνάμε τώρα στη διεθνή επικαιρότητα …

Η Λένα χαμηλώνει την ένταση του ήχου.
ΛΕΝΑ
Κάτι βρωμάει σ' αυτήν την ιστορία.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Κάτι πάνε να κουκουλώσουν μου φαίνεται.
Τι λέτε κι εσείς;
ΝΙΚΟΣ
Θέμα πρεστίζ. Μη φανεί ο ζωολογικός κήπος ξέφραγο αμπέλι.
Όσο λιγότερα λένε-
ΛΕΝΑ
Δεν σας κάνει εντύπωση που δεν λένε για ποιο λόγο απολύσανε τον Μάρκο;

ΜΑΡΚΟΣ
Υποχρεωμένοι είναι ;
ΛΕΝΑ
Ίσα-ίσα, ρε Μάρκο, θα ήταν καλό για την εικόνα τους.
ΜΑΡΚΟΣ
Ποιο;
ΛΕΝΑ
Να πουν *Άπαξ κι έγινε το συμβάν, αντιδράσαμε ακαριαία για την ασφάλεια των επισκεπτών. Και τιμωρήσαμε αμέσως τον υπάλληλό μας, αυτόν που δεν συντονίστηκε με τις-* πώς τις είπαν; - *προβλεπόμενες διαδικασίες.*
ΝΙΚΟΣ
Θα αποδίδονταν δίκαια οι ευθύνες.
ΛΕΝΑ
Ακριβώς !
ΜΑΡΚΟΣ
Μήπως είναι λίγο τραβηγμένα όλα αυτά ;
ΛΕΝΑ
[σαν να μην άκουσε]
Και πολύ γενικά μιλάνε ***και*** έχει περάσει σχεδόν ένα εικοσιτετράωρο.
Λογικά, έχουν όλες τις πληροφορίες στη διάθεσή τους. Γιατί δεν τις δίνουν;
ΝΙΚΟΣ
Μάλλον, έχεις δίκιο. Κάτι κρύβουν.
ΜΑΡΚΟΣ
Και τι μας νοιάζει ;
Με απολύσανε. Έκλεισε το θέμα.
ΛΕΝΑ
Πάλι τα ίδια ;
[στο Νίκο]
Έχουν αρχίσει και τον ψάχνουν δημοσιογράφοι. Θα γίνει ντόρος.
Του λέω πως ίσως αυτή είναι η ευκαιρία του να τον προσλάβουν ξανά.
Αλλά ο Μάρκος…
ΝΙΚΟΣ
Μετά από όλο αυτό… Δεν θα τον κοιτάνε με μισό μάτι άμα γυρίσει;
ΛΕΝΑ
Σιγά το πράγμα! Γρήγορα θα ξεφουσκώσει η ιστορία.
Πάντα έτσι δεν γίνεται; Με όλα;
ΜΑΡΚΟΣ
Δεν πρόκειται να ξαναγυρίσω. Χάνετε τα λόγια σας.
ΝΙΚΟΣ
[δείχνοντας το λαπτοπ]
Να βρούμε αυτήν την ανακοίνωση να την ξαναδιαβάσουμε…Προσεκτικά.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Η Λένα στο λάπτοπ. Αρχίζει να διαβάζει δυνατά. Ο Νίκος δίπλα της.
Ο Μάρκος-αδιάφορος- συνεχίζει την τακτοποίηση.
ΛΕΝΑ
[διαβάζει]
Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, δυο θηλυκά λιοντάρια θανατώθηκαν χθες από το προσωπικό του Ζωολογικού Κήπου 'Kids Jungle' καθώς κατάφεραν να δραπετεύσουν από τον ελεγχόμενο χώρο φύλαξης.
Η Διεύθυνση του Ζωολογικού Κήπου σε σχετική ανακοίνωσή της, που δόθηκε πολύ αργότερα στη δημοσιότητα, αναφέρεται σε ατυχές περιστατικό το οποίο αντιμετωπίστηκε σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες που ορίζει το διεθνές πρωτόκολλο και μέσα σε ελάχιστα λεπτά χωρίς να κινδυνέψουν ανθρώπινες ζωές.
[ΣΤΙΓΜΗ]
That's all !
ΝΙΚΟΣ
Καμιά αναφορά σε θάνατο και πυροβολισμούς.
ΛΕΝΑ
Ατυχές περιστατικό! Που φάγανε δυο αθώα πλάσματα.
Κατά τ' άλλα, κόπτονται όλοι τους για την προστασία των αγρίων ζώων.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Η Λένα συνεχίζει την ανάγνωση.
ΛΕΝΑ
Α! Έχουμε κι άλλα εδώ! Για ακούστε:
[διαβάζει]
Την αντίθεσή τους προς την τακτική που ακολούθησε η Διεύθυνση του Ζωολογικού Κήπου 'Kids Jungle' εκφράζουν ζωοφιλικές οργανώσεις οι οποίες χαρακτηρίζουν την εκτέλεση των δυο λιονταριών ειδεχθή πράξη, υποστηρίζουν ότι, κακώς, δεν χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος αναισθητοποίησης στα ζώα-δραπέτες και καλούν τους πολίτες σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας που έχει προγραμματιστεί για αύριο στις 12 το μεσημέρι έξω από την κεντρική πύλη του Κήπου.
[ΠΑΥΣΗ]

Μάρκο, πρέπει να μιλήσουμε με τον δημοσιογράφο !
Κάλεσε τον και πες του να μας συναντήσει αύριο, στη συγκέντρωση.
ΜΑΡΚΟΣ
[απότομα]
Δεν καλώ κανέναν!
ΛΕΝΑ
[σηκώνεται]
Θα τον πάρω εγώ, τότε.

ΜΑΡΚΟΣ
[εκνευρισμένος]
Να πάω και στη συγκέντρωση, δηλαδή;
Από τη μια θες να με πάρουν πίσω στη δουλειά και από την άλλη
να πάω να διαμαρτυρηθώ εναντίον του *'Kids Jungle'* ;
Να ανοίξω μέτωπο; Γιατί;
ΛΕΝΑ
Γιατί τώρα όλα γυρίζουν υπέρ σου.
Τόσο δεν σου κόβει πια;
ΝΙΚΟΣ
Ναι, ρε Μάρκο. Έχει δίκιο η Λένα.
Τώρα θα φανεί απόλυτα δικαιολογημένη η αντίδρασή σου.
Δεν πυροβόλησες επειδή δεν συμφωνούσες με αυτήν την μέθοδο εξόντωσης.
Θα βγεις από πάνω.
Και θα έχεις με το μέρος σου και τους φιλόζωους.
ΜΑΡΚΟΣ
Γιατί να μπερδευτώ σε όλα αυτά;
ΛΕΝΑ
Γιατί θα βγεις κερδισμένος. Γι' αυτό !
Δεν καταλαβαίνεις ;
Αμάν πια !
ΜΑΡΚΟΣ
Να το παίξω δηλαδή ήρωας και να πω κι ένα κάρο ψέματα.
ΛΕΝΑ
[ειρωνικά]
Σωστά! Ψέματα εσύ; Αλίμονο !
Αλλά όταν μου σέρβιρες το παραμύθι για την απόλυσή σου…
Κανένας ενδοιασμός !
[ΠΑΥΣΗ]

[πιο ήρεμη]
Στο κάτω κάτω, δεν θα έπρεπε να υποστηρίξουμε τις φιλοζωικές;
Τι είμαστε; Τίποτα ασυνείδητοι;
Να μη μάθει ο κόσμος ότι εκεί που πηγαίνει τα παιδιά του -και πληρώνει κι από πάνω- δολοφονούν με ελαφριά καρδιά αθώα ζώα;
Κι ότι έχουν μαζέψει και δέκα κάφρους πιστολάδες που ρίχνουνε στο ψαχνό χωρίς δεύτερη σκέψη;
Η μαρτυρία σου θα παίξει μεγάλο ρόλο -
ΜΑΡΚΟΣ
Οκέυ! Πάω πάσο!
[ΠΑΥΣΗ]

[εκνευρισμένος, και στους δυο]
Κανονίστε *εσείς* τι θέλετε να πω και θα το πω.
Αρκετά !

Ο Μάρκος απομακρύνεται στο βάθος του σπιτιού.
ΛΕΝΑ
[στο Νίκο, δείχνοντας το λάπτοπ]
Να κοιτάξουμε αν υπάρχουν καθόλου νεότερα πριν καλέσω αυτόν τον-
ΝΙΚΟΣ
Ρε, Λένα, μήπως τον πιέζουμε πολύ τον Μάρκο;
ΛΕΝΑ
[απότομα]
Δηλαδή, τι; Να τ' αφήσουμε να περάσει έτσι;
Να μην χαλάσουμε του Μάρκου την ησυχία;

ΣΤΙΓΜΙΑΙΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Λίγο αργότερα. Η Λένα έρχεται στο σαλόνι κρατώντας ένα κινητό, το αφήνει στο τραπέζι και κάθεται (σωριάζεται) στον καναπέ. Δείχνει ευδιάθετη.
Λένα και Νίκος αρχίζουν να συζητούν.
Ο Μάρκος μένει αμέτοχος, σημειώνει κάτι σ' ένα μπλοκ.
ΛΕΝΑ
Ξαλάφρωσα! Κάτι με πλάκωνε *[δείχνοντας το στέρνο της]* εδώ μέσα.
Με το που έκλεισα το τηλέφωνο μου πέρασε.
ΝΙΚΟΣ
Πώς τον άκουσες αυτόν τον τύπο;
ΛΕΝΑ
Νορμάλ. Φιλικός, μπορώ να πω.
Σαν να ξαφνιάστηκε λίγο με το τηλεφώνημα.
ΝΙΚΟΣ
Επειδή δεν απαντήσατε στις τελευταίες κλήσεις;
ΛΕΝΑ
Το πιθανότερο.
Καλή φάση, πάντως, που η συνέντευξη θα γίνει αύριο σε συνδυασμό
με το συλλαλητήριο.
Θα βρεθούμε με κόσμο, θα ανταλλάξουμε κάνα δυο κουβέντες…
[με νόημα στο Νίκο δείχνοντας τον Μάρκο]
Θα χαλαρώσουμε όσο να'ναι.
Αλλά μας συμφέρει, κιόλας.
ΝΙΚΟΣ
Δηλαδή;

ΛΕΝΑ
Θα τους έρθει ξαφνικό. Στη Διεύθυνση του Ζωολογικού Κήπου, εννοώ.
Που θα βγει να μιλήσει ο απολυμένος…
[ΣΤΙΓΜΗ]
Σίγουρα είναι ήδη σε πολύ δύσκολη θέση *αυτοί οι κύριοι* του Πάρκου.
Σίγουρα θα καίγονται να βρουν τρόπο να απαντήσουν στις φιλοζωικές.
Να δικαιολογηθούν. Μη σου πω και ν' αντεπιτεθούν ακόμα.
ΝΙΚΟΣ
Οπότε, με τη συνέντευξη του Μάρκου θα τους πέσουν όλα μαζεμένα.
ΛΕΝΑ
Το' πιασες ! ***Και*** δολοφόνοι ***και*** αδίστακτοι εργοδότες.
Και άμα δείξουν τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στη τηλεόραση,
θα βουίξει ο κόσμος.
Άλλο να την διαβάζεις κάπου την είδηση κι άλλο να την βλέπεις στο γυαλί.
ΝΙΚΟΣ
Και ξέρεις πως είναι άμα αρχίσουν να το ψάχνουν τα κανάλια…
Μπορεί να βγάλουν κι άλλα άπλυτα στη φόρα. Πού ξέρεις…
ΛΕΝΑ
Δεν αποκλείεται. Όμως αυτή τη στιγμή ο Μάρκος μετράει. Μετράει πολύ.
Γιατί, βλέπεις, τα κακόμοιρα τα λιονταράκια δεν μπορούν να τα φέρουν πίσω
ενώ τον Μάρκο… Αν θελήσουν να επανορθώσουν, με κάποιον τρόπο…
[ΣΤΙΓΜΗ]
[συνεχίζει σαν να μονολογεί]
Γι' αυτό πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί.
Να δούμε πώς θα κινηθούμε από αύριο κι έπειτα.

Η Λένα σηκώνεται, απευθύνει τον λόγο στον Μάρκο χαριτολογώντας.
ΛΕΝΑ
Μάρκο, Μάρκο είσαι 'δω;
ΜΑΡΚΟΣ
[αφηρημένος]
Ε; Τι ;
Σόρρυ, παιδιά, σας έχασα.
ΛΕΝΑ
Αμάν, ρε Μάρκο ! Πού ταξιδεύεις πάλι;
ΜΑΡΚΟΣ
Σκεφτόμουν… Αυτά που θα πω.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Αργότερα. Και οι τρεις χαρακτήρες επί σκηνής.
Ο Μάρκος πηγαινοέρχεται στο χώρο και καπνίζει.
ΛΕΝΑ
[στο Μάρκο]
Δεν κάθεσαι λίγο να χαλαρώσεις;
Από τώρα έχεις αρχίσει και ιδρώνεις.
Σκέψου αύριο τι έχει να γίνει…
ΝΙΚΟΣ
[στο Μάρκο]
Δίκιο έχει η Λένα. Έχεις φρικάρει, ρε μαλάκα.
ΛΕΝΑ
[στο Μάρκο]
Τι αγχώνεσαι; Ούτε δέκα λεπτά δε θα κρατήσει.
Και πολύ λέω…

Ο Μάρκος τους κοιτάζει για λίγο χωρίς να μιλάει.
ΜΑΡΚΟΣ
Τι σημασία έχει πόσο θα κρατήσει; Είναι κάτι που το έχω ξανακάνει;
ΛΕΝΑ
Σιγά το πράγμα, μωρέ ! Θα σου κάνει δυο τρεις ερωτήσεις και τέλος.
Και τι είναι στο κάτω κάτω οι δημοσιογράφοι και κωλώνεις;
Τίποτα σπουδαία πρόσωπα;
ΜΑΡΚΟΣ
Δεν είναι οι δημοσιογράφοι, ρε Λένα, το πρόβλημά μου.
Αυτά που πρέπει να πω-
ΛΕΝΑ
Άντε πάλι ! Αυτά τα είπαμε και τα ***ξαναείπαμε***.
[δυσφορώντας κάπως]
Ας τα επαναλάβουμε μια φορά ακόμα.
[δείχνοντας το κάθισμα του καναπέ] Κάθισε κάτω !
[ΣΤΙΓΜΗ]
Μάλλον όχι! Καλύτερα να μας τα λες εσύ.
Όπως θα τα πεις όταν έρθει εκείνη η ώρα.
ΜΑΡΚΟΣ
Πρόβα. Θέατρο, δηλαδή.
ΛΕΝΑ
[στο Νίκο αγνοώντας τον Μάρκο]
Τι λες, Νικόλα;
ΝΙΚΟΣ
Συμφωνώ.
Μπορεί και να του καλμάρει το άγχος η πρόβα.

ΛΕΝΑ
Σίγουρα.
[στο Μάρκο, καθησυχαστικά]
Και να δεις μετά … μετά τη συνέντευξη πόσο ωραία θα νιώσεις.
Θα έχουν πάει όλα πρίμα και θα σου φανεί χαζομάρα το τωρινό σου το άγχος.
ΜΑΡΚΟΣ
[σκεπτικός]
Κατάλαβα. Λες και δίνω εξετάσεις.

Ο Μάρκος παίρνει στα χέρια του το σημειωματάριο, το ανοίγει. Κάθεται στον καναπέ. Η Λένα απέναντί του.
ΛΕΝΑ
Λοιπόν, έχουμε και λέμε.
Σε ρωτάει πώς έγινε το περιστατικό. Πώς είπαμε ότι του το περιγράφεις;
Απλά! Χωρίς σάλτσες. Τονίζοντας… ξαναλέω… τονίζοντας πόσο πολύ γρήγορα έγιναν όλα.
Και πόσο γρήγορα δραπέτευσαν τα ζώα ***και*** πόσο γρήγορα δόθηκε η εντολή για τον πυροβολισμό.

Ο Μάρκος επαναλαμβάνει κουνώντας το κεφάλι σαν να μονολογεί.
ΜΑΡΚΟΣ
Και πόσο γρήγορα δραπέτευσαν τα ζώα ***και*** πόσο γρήγορα δόθηκε η εντολή για πυροβολισμό.
[σημειώνει στο μπλοκ]
Πυ-ρο-βο-λι-σμό.
Οκέυ.
[ΠΑΥΣΗ]

Λοιπόν…χμ…
[καθαρίζει το λαιμό του]
Κάνω την περιγραφή
[αρχίζει να μιλάει με ύφος σαν να μιμείται ρεπόρτερ]
Όπως περιπολούσα, είδα τη μια γαζέλα να τρέχει σε κατάσταση πανικού. Το φοβισμένο ζώο έπεσε-
ΛΕΝΑ
Ώπα! Περίμενε.
Απότομα το αρχίζεις.
Κάτι να πεις… σαν εισαγωγή. Τι γινότανε εκεί, εκείνη τη στιγμή;
ΜΑΡΚΟΣ
Γιατί; Μήπως θα τα δείξουν όλα όσα θα τους πω;
Αφού τα κόβουνε συνήθως.

ΛΕΝΑ
Μωρέ, πες τα εσύ σωστά να μην μοιάζουν ξεκάρφωτα κι ας κάνουν
ότι θέλουν αυτοί μετά.
ΜΑΡΚΟΣ
Εντάξει! Αλλά μη με ξαναδιακόψεις γιατί χάνω τον ειρμό.
ΛΕΝΑ
[δυσανασχετεί]
Ε, ρε Μάρκο!
Γράψ' τα τότε με το νι και με το σίγμα στο μπλοκάκι και κάτσε μετά
να τα μάθεις απέξω.
ΜΑΡΚΟΣ
Άσε με! Ξέρω.
[ΠΑΥΣΗ]

[σκέφτεται για λίγο και αρχίζει πάλι να μιλάει, στο προηγούμενο ύφος]
Κάποιοι από το προσωπικό του Kids Jungle θα μετέφεραν ζώα εκτός Πάρκου, δυο γαζέλες του είδους gazella leptoceros. Όπως περιπολούσα, είδα τη μια γαζέλα να τρέχει σε κατάσταση πανικού. Το φοβισμένο ζώο έπεσε πάνω σε γυάλινο κλουβί όπου φυλάσσονται τα λιοντάρια. Αμέσως άλλαξε κατεύθυνση και γύρισε πίσω. Εξαιτίας όμως της πρόσκρουσης, ένας υαλοπίνακας
[με έμφαση]που προφανώς είχε κάποιο πρόβλημα, μετακινήθηκε, δημιούργησε ένα άνοιγμα. Από εκεί πέρασε πρώτα μια λέαινα και μετά μια δεύτερη. Τα ζώα δεν πρόλαβαν να απομακρυνθούν. Όλα έγιναν εν ριπή οφθαλμού.
[παίρνει μια ανάσα] Ενώ ακόμη διαδραματιζόταν η απόπειρα απόδρασης, λάβαμε εντολή από τα γουώκι-τώκι να πυροβολήσουμε εναντίον των λιονταριών. Αμέσως !
[ΣΤΙΓΜΗ]
Λοιπόν;
ΛΕΝΑ
Καλό, ρε Μάρκο ! Μια χαρά !
ΝΙΚΟΣ
Κι αυτό το λατινικό πώς σου ήρθε και το πέταξες; Μας κούφανες.
ΜΑΡΚΟΣ
Τι πώς μου ήρθε;
Όλα τα είδη τέτοια ονόματα έχουν στη Ζωολογία.
Τα γράφουν οι πινακίδες στα κλουβιά.
Τόσο καιρό εκεί πέρα… Απ' έξω τα είχα μάθει.
ΛΕΝΑ
Κι η σπόντα για το ελαττωματικό κλουβί… Σούπερ !
Πάμε παρακάτω.
Πες τώρα ότι σε ρωτάει γιατί δεν πυροβόλησες.
Τι απαντάς;

Ο Μάρκος κοιτάζει τις σημειώσεις του. Αρχίζει πάλι να απαγγέλει.
ΜΑΡΚΟΣ
Παρότι έγιναν όλα τόσο γρήγορα, εγώ απόρησα: Γιατί να μην ρίξουμε αναισθητικό; Γιατί πραγματικά πυρά; Και τότε, βραχυκύκλωσα.
Ώσπου να συνειδητοποιήσω την κατάσταση και να την αξιολογήσω, οι συνάδελφοί μου είχαν πυροβολήσει.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Αυτό !
ΛΕΝΑ
[με θαυμασμό]
Μωρέ, μπράβο!
Ειλικρινά, δεν σου το είχα. Να είσαι τόσο καλός.
ΝΙΚΟΣ
Είναι μέχρι να πάρει μπρος ο φίλος μου. Μετά, πετάει…
ΜΑΡΚΟΣ
[ξεφυσάει]
Άρχισε να μου φεύγει και το άγχος.
Δίκιο είχατε.
ΛΕΝΑ
Ελάτε! Να το τελειώνουμε.
Υπάρχει και κάτι ακόμα.
ΜΑΡΚΟΣ
Κάτι που ξέχασα;
ΛΕΝΑ
Όχι. Κάτι που πρέπει να τονίσεις.
ΜΑΡΚΟΣ
Τι;
ΛΕΝΑ
Την απόλυσή σου. Αυτό μας ενδιαφέρει περισσότερο.
ΜΑΡΚΟΣ
Αυτήν θα την ξέρουν, έτσι κι αλλιώς.
ΝΙΚΟΣ
Ε, ναι.
[στη Λένα]
Ως απολυμένο δεν θα τον βγάλουν να μιλήσει;
ΛΕΝΑ
Απολυμένος. Εννοείται. Αλλά πώς ακριβώς θα παρουσιαστεί το θέμα της απόλυσης ; Μια απλή αναφορά δεν μας κάνει.
Έτσι όπως έχει εξελιχθεί η κατάσταση με τις διαμαρτυρίες, εμείς θέλουμε να συσχετιστεί ξεκάθαρα η αντίδραση του Μάρκου με την απόλυση.

ΜΑΡΚΟΣ
[απογοητευμένος]
Πάλι μου τα ανακατεύεις.
Πώς θα γίνει αυτό;
ΛΕΝΑ
Εύκολα.
ΜΑΡΚΟΣ
Μόνο μη με βάλεις να αλλάξω αυτά που είπα πριν λίγο.
ΛΕΝΑ
Μόνο ένα πραγματάκι θα προσθέσουμε.
Πες μας πάλι τις τελευταίες σου φράσεις, εκεί που λες …*ώσπου να συνειδητοποιήσω...*
ΜΑΡΚΟΣ
[ρίχνει μια ματιά στις σημειώσεις πριν αρχίσει να μιλάει]
Ώσπου να συνειδητοποιήσω την κατάσταση και να την αξιολογήσω, οι συνάδελφοί μου είχαν πυροβολήσει.
ΛΕΝΑ
Άκουσε με!
Συμπληρώνω.
Και, βέβαια, ποτέ δεν μπορούσα να φανταστώ ότι οι σκέψεις εκείνης της στιγμής θα με οδηγούσαν στην απόλυση. Μια απόλυση που έγινε χωρίς δεύτερη σκέψη.
Φυσικά και να το ήξερα πάλι το ίδιο θα έκανα.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Πώς σας φαίνεται;
ΝΙΚΟΣ
Δένει ωραία.
ΜΑΡΚΟΣ
Εμένα μου ακούγεται κάπως… Ξέρω κι εγώ;
Φτιασιδωμένο. Δε μ' αρέσει.
ΛΕΝΑ
Ας μη σ' αρέσει. Τη δουλειά μας να κάνουμε.
ΜΑΡΚΟΣ
[χωρίς ενθουσιασμό]
Καλά. Κάτσε να το σημειώσω.
[ΠΑΥΣΗ]

Ο Μάρκος μένει σκυμμένος στον καναπέ και διαβάζει τις σημειώσεις του.
Η Λένα τον κοιτάζει, τον περιεργάζεται.
ΛΕΝΑ
Μάρκο, τώρα που το σκέφτομαι, δεν είναι μόνο τα λόγια που θα πεις.
Πρέπει να προσέξεις και το ύφος σου, το όλο σου-

ΜΑΡΚΟΣ
[έκπληκτος]
Τώρα… πριν λίγο… δεν λέγατε ότι τα είπα καλά;
ΛΕΝΑ
Μια χαρά τα είπες αλλά είναι και η εικόνα, το παρουσιαστικό σου…
Πρέπει να μην είσαι μαγκωμένος, να δείχνεις άνετος.
ΜΑΡΚΟΣ
Πόσο άνετος να δείχνω πια;
[φωνάζει]
Έχω άγχος ! Τελεία και παύλα!
ΛΕΝΑ
[καθησυχαστικά]
Ηρέμησε, καλέ! Άσε με να σου πω…

Η Λένα πηγαίνει από τον καναπέ, πιάνει τον Μάρκο από τους ώμους, του ισιώνει την πλάτη.
ΛΕΝΑ
Να, τι εννοώ! Πρέπει να στέκεσαι στητός.
ΝΙΚΟΣ
Δίκιο έχει η Λένα. Η στάση σώματος λένε-
ΜΑΡΚΟΣ
[σηκώνεται απότομα]
Ωχ ! Δε με παρατάτε με τις μαλακίες!
Τι είναι αυτές οι αμερικανιές ;
ΛΕΝΑ
[αδιαφορεί για την αντίδρασή του και συνεχίζει σε τόνο διδακτικό]
Φρόντισε να μην είσαι πολύ καμπουριασμένος.
Δεν είναι ωραίο να μοιάζεις με χελώνα μέσα στο καβούκι.
ΜΑΡΚΟΣ
[φεύγει προς το βάθος του σπιτιού μουρμουρίζοντας]
Σιγά μη σας κάνω και κωλοτούμπες !
[κοντοστέκεται]
Ο αρκουδιάρης θα μου λείπει μόνο… έτσι που το πάτε.
ΝΙΚΟΣ
Πάλι πήρε ανάποδες ο φίλος μου.
ΛΕΝΑ
Θα του περάσει.

ΣΚΟΤΑΔΙ

Τρίτη Σκηνή

Και τα τρία πρόσωπα στον ίδιο χώρο. Η επόμενη μέρα. Μάρκος και Λένα φαίνονται να έχουν επιστρέψει απ' έξω. Λένα και Νίκος συζητούν. Ο Μάρκος δεν συμμετέχει. Η Λένα δείχνει απογοητευμένη.

ΝΙΚΟΣ
Μα τι λες !
ΛΕΝΑ
Όπως το άκουσες. Άνθρακες ο θησαυρός !
ΝΙΚΟΣ
Δηλαδή; Τι σημαίνει αυτό;
ΛΕΝΑ
Δεν μπορούμε, *λέει,* να τους κατηγορήσουμε, *τους κυρίους του Πάρκου,* ούτε εμείς ούτε κανείς, για τη χρήση όπλων.
Όταν κινδυνεύουν άνθρωποι, είναι απολύτως νόμιμο να ρίχνουν στα σαρκοβόρα ζώα με σφαίρες. Σφαίρες κα-νο-νι-κές.
Τέλος!
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΝΙΚΟΣ
Νόμιμο, ναι. Ηθικό όμως ; Είναι;
ΛΕΝΑ
[με δυσαρέσκεια]
Άμα είναι τώρα ν' ανοίξουμε συζήτηση για το τι είναι ηθικό και τι όχι…
[ΣΤΙΓΜΗ]
Τέλος πάντων, το θέμα είναι ότι δεν θα μπορούσε ο Μάρκος να βγει λάδι.
Τίποτα απ' όσα είχαμε σκεφτεί δεν ευσταθεί.
[ΠΑΥΣΗ]

ΝΙΚΟΣ
Οκέυ ! Άσε το Μάρκο.
Ένα πράγμα δεν καταλαβαίνω… Γιατί όχι βολή με αναισθητικό;
ΛΕΝΑ
Το αναισθητικό χρειάζεται κάποια ώρα για να δράσει. Οπότε δεν προστατεύει από το ενδεχόμενο επίθεσης. Επίθεση σε άνθρωπο, εννοώ.
ΝΙΚΟΣ
Είναι σίγουρο;
Μήπως υπάρχει κάτι….Κάποιο παραθυράκι ;
ΛΕΝΑ
[με πιο έντονη δυσαρέσκεια]
Άστο, Νίκο… Άστο να πάει στο διάολο !

ΝΙΚΟΣ
Τζάμπα κουβέντες κάναμε, δηλαδή. Και τζάμπα σχέδια.
ΛΕΝΑ
Δυστυχώς…
[ΠΑΥΣΗ]

ΝΙΚΟΣ
Και καλά εμείς που είμαστε άσχετοι. Αλλά οι φιλοζωικές :
Γιατί ξεσηκωθήκανε, τότε ; Δεν ξέρουν τι τους γίνεται;
ΛΕΝΑ
Κάποιες οργανώσεις βιάστηκαν να κάνουν δηλώσεις χωρίς να συμβουλευτούν δικηγόρους. Δεν έχουν κι εμπειρία. Δεν το σκάνε και κάθε μέρα άγρια ζώα από κλουβιά. Αυτοί με αδέσποτα σκυλιά και γατιά ασχολούνται συνήθως.
Αλλά βγήκε στη συγκέντρωση ο εκπρόσωπος του Πάρκου, βγήκε κι ένας από την Ομοσπονδία τους, το …πώς το λένε… το συλλογικό τους όργανο, εξήγησαν τη νομοθεσία στον κόσμο και…για κακή μας τύχη… μπήκαν τα πράγματα στη θέση τους.
ΝΙΚΟΣ
Δηλαδή; Αθώα περιστερά το Πάρκο;
ΛΕΝΑ
Όχι. Καθόλου.
Απλώς, το φάουλ τους δεν ήταν η εντολή για πυροβολισμό ούτε η δολοφονία των λιονταριών. Ήταν η μεταφορά των ζώων.
Που βρήκαν να την κάνουν, οι μαλάκες, μέρα μεσημέρι-

Ο Μάρκος ξαφνικά μπαίνει στη συζήτηση.
ΜΑΡΚΟΣ
Επειδή ήταν μέρα χωρίς μεγάλη προσέλευση…
ΛΕΝΑ
[δεν δίνει σημασία στον Μάρκο, αποφεύγει και να τον κοιτάξει]
- με επισκέπτες και παιδιά μέσα στον χώρο.
ΝΙΚΟΣ
Γι' αυτό προσπάθησαν μετά να υποβαθμίσουν το όλο συμβάν.
ΛΕΝΑ
Προφανώς !
Η απερισκεψία τους, η ανευθυνότητά τους… ότι και να' ναι, τέλος πάντων, είναι άλλη ιστορία. Δεν μας αφορά εμάς.
Και για τον Μάρκο… Τι να τους πεις; Ότι είναι κακοί εργοδότες;
Αφού δεν υπάκουσε… τον απολύσανε.
Καλά του έκαναν ! Ποιος μπορεί να το αμφισβητήσει;
[ΣΤΙΓΜΗ]

Την πατήσαμε !
[ΣΤΙΓΜΗ]
Πάλι καλά που ο Μάρκος δεν βγήκε να απαιτήσει να τον πάρουν πίσω στη δουλειά. Ρόμπα θα είχε γίνει.
Όχι πώς δεν έγινε, δηλαδή...
Αλλά κι αυτό είναι μια άλλη ιστορία…

Η Λένα φεύγει στο βάθος του σπιτιού.
ΝΙΚΟΣ
[στο Μάρκο]
Εσύ μίλησες, τελικά, ή δεν μίλησες στους δημοσιογράφους; Δεν κατάλαβα.
ΜΑΡΚΟΣ
[χαμογελώντας]
Αν μίλησα, λέει… Με τσιμπήσανε με το που φτάσαμε στο *Kids' Jungle*.
Είχε ήδη μαζευτεί πολύς κόσμος.
Κι ήθελαν ν' αρχίσει με μένα η συγκέντρωση. Να βγάλω λόγο.
ΝΙΚΟΣ
Όχι, ρε γαμώτο ! Λόγο στο πλήθος ;
ΜΑΡΚΟΣ
Ακριβώς ! Έπρεπε να ήσουν από μια μεριά να με καμαρώσεις.
ΝΙΚΟΣ
[μουδιασμένος και απορώντας]
Τα' πες καλά, δηλαδή ;
ΜΑΡΚΟΣ
Τέλεια τα είπα! Όλα πήγαν ρολόι.
Τι άγχη και μαλακίες μου λέγατε…
Ούτε που μ' ένοιαζε ο κόσμος τριγύρω…
Σαν το νεράκι κυλούσαν οι λέξεις από το στόμα μου.
Αν με ρωτήσεις τώρα τι είπα ακριβώς… δεν τα θυμάμαι όλα με λεπτομέρειες αλλά…
ΝΙΚΟΣ
Δηλαδή; Δεν τους είπες αυτά που είχαμε προσχεδιάσει ;
ΜΑΡΚΟΣ
Όλα τα είπα ! Κι αυτά που είχα σημειώσει στο μπλοκάκι και διάφορα άλλα που μου ήρθαν εκείνη την ώρα.
Και πού να έβλεπες τους συγκεντρωμένους…
Με το στόμα ανοιχτό. Κιχ δεν βγάζανε όση ώρα μιλούσα.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Το καλύτερο ήταν μόλις άρχισε η φάση-
ΝΙΚΟΣ
Ποια φάση;

ΜΑΡΚΟΣ
Της απόδρασης… Όταν άρχισα να την περιγράφω…
Εκεί έδωσα ρέστα. Ούτε ανάσα δεν ακουγόταν.
ΝΙΚΟΣ
Δηλαδή;
ΜΑΡΚΟΣ
Άνοιξε το μυαλό μου, ρε παιδί μου, ξαφνικά. Κι άρχισα να λέω, να λέω…
[σκέφτεται]
Σα να τραβήχτηκε μια κουρτίνα κι άρχισα να βλέπω τη σκηνή, καθαρά. Πεντακάθαρα.
Ενώ προηγουμένως η σκηνή της απόδρασης ήταν…μέσα στο μυαλό μου…πώς να σου το πω; Μια μπερδεμένη εικόνα… Θολή.
Ναι ! Θολή. Αυτή είναι η σωστή λέξη.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Και στο τέλος… έπεσε χειροκρότημα…καταλαβαίνεις…
Θρίαμβος !
ΝΙΚΟΣ
Αλλά δυστυχώς τα ωραία διαρκούν λίγο και σου κόπηκε η χαρά.
ΜΑΡΚΟΣ
[απορημένος]
Όχι, βέβαια. Καθόλου.
ΝΙΚΟΣ
Μα πώς; Αφού πριν λίγο η Λένα είπε ότι βγήκαν οι αρμόδιοι και σας προσγειώσανε απότομα.
Θα με τρελάνεις ;
ΜΑΡΚΟΣ
Εγώ, φίλε μου, όταν έληξε η συγκέντρωση είχα γίνει το πρόσωπο της ημέρας.
[κάνει κίνηση με τα χέρια]
Απογειώθηκα, εγώ !
ΝΙΚΟΣ
Ήρωας, δηλαδή ; Πώς είναι δυνατόν ;
ΜΑΡΚΟΣ
Κι όμως, Νικόλα! Πίστεψέ το.
Έρχονταν και μου έδιναν συγχαρητήρια. Καθόλου δεν τους είχαν επηρεάσει αυτά που ακούσανε για τους νόμους και τις σφαίρες και τα αναισθητικά.
Ξέρεις πόσοι ήρθανε στο τέλος ενθουσιασμένοι, συγκινημένοι…
και δεν ξέρω τι άλλο… και μου σφίξανε το χέρι;
ΝΙΚΟΣ
Απίστευτο …
ΜΑΡΚΟΣ
Μέχρι που κάποιοι μου είπανε ότι η στάση μου απέναντι στο συμβάν είναι μια

ευκαιρία για τα ζώα σε αιχμαλωσία… Ότι θα μπορούσε δηλαδή να γίνει η αφορμή για να αλλάξει… να γίνει πιο αυστηρή η νομοθεσία για τις συνθήκες θανάτωσης άγριων ζώων.
Τέτοια πράγματα….

ΣΤΙΓΜΙΑΙΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Λίγο αργότερα. Στο τραπεζάκι συσκευασίες με φαγητά από delivery.
Ο Νίκος στον καναπέ. Ο Μάρκος ανοίγει τις συσκευασίες.
ΜΑΡΚΟΣ
[δείχνει ευδιάθετος]
Ας κάνουμε, λοιπόν, ότι γιορτάζουμε κάτι. Την απόλυσή μου, ας πούμε.

Έρχεται η Λένα από το βάθος του σπιτιού.
ΛΕΝΑ
Τι ήθελες, δηλαδή, να μείνουμε νηστικοί; Ή να κάτσω να σας μαγειρέψω;
Άλλη όρεξη δεν είχα.
ΜΑΡΚΟΣ
Ούτε πλάκα δεν μπορούμε να κάνουμε πια εδώ μέσα.
ΛΕΝΑ
[μουρμουρίζει]
Άμα λέω εγώ… Μια ζωή νιρβάνα…
ΜΑΡΚΟΣ
[σκαλίζει τις συσκευασίες]
Τι είναι αυτό; Λάθος παραγγελία.
Δυο μερίδες κοτόπουλο είπαμε, όχι τρεις.
ΛΕΝΑ
Σωστά τα φέρανε.
Και για σένα, κοτόπουλο.
ΜΑΡΚΟΣ
Μα… εγώ ήθελα-
ΛΕΝΑ
Εσύ είχες διαλέξει το πιο λιπαρό πιάτο του μενού.
ΜΑΡΚΟΣ
Και μου το άλλαξες ;
ΛΕΝΑ
Ναι.
[ΠΑΥΣΗ]

[εκνευρισμένη]
Τι με κοιτάς έτσι;

Για καλό το έκανα.
Τα λιπαρά είναι ανθυγιεινά.
ΜΑΡΚΟΣ
Πάντα για καλό…
[ΠΑΥΣΗ]

[υψώνοντας απότομα τον τόνο της φωνής του]
Και τον τοίχο για καλό τον έβαψες αυτό το απαίσιο χρώμα ;
ΛΕΝΑ
[ξαφνιασμένη]
Τι έπαθες στα καλά καθούμενα ;
Δε λέγαμε ότι το άσπρο λέρωνε;
[ΣΤΙΓΜΗ]
Και συμφώνησες κιόλας όταν σου έδειξα το δειγματολόγιο.
Σου είχα πει *Ρίξε μια ματιά, εσύ σκαμπάζεις πιο πολύ από χρώματα.*
Δεν το θυμάσαι ;
ΜΑΡΚΟΣ
Αλλιώς έδειχνε στο δειγματολόγιο. Διαφορετικά δείχνει σ' ένα τόσο δα τετραγωνάκι κι αλλιώς σε ολόκληρο τοίχο.
Είναι απαίσιο το χρώμα σου.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Παραδέχεσαι όμως εσύ ποτέ ότι την πάτησες; Όχι, βέβαια.
Θα τον φάμε στη μάπα τον τοίχο σου.
ΛΕΝΑ
[στο Νίκο, παραμένοντας έκπληκτη]
Πες, ρε Νίκο.
Σου φαίνεται απαίσιο αυτό το χρώμα;
ΝΙΚΟΣ
Α, παιδιά ! Μη με ανακατεύετε ! Τα χρώματα είναι θέμα γούστου.
[στο Μάρκο]
Αλλά κι εσύ, ρε Μάρκο … άμα είχες συμφωνήσει…
ΜΑΡΚΟΣ
Εγώ πάντα συμφωνώ με τη Λένα.
Με πείθει εμένα η Λένα, βλέπεις.
[περιπαικτικά]
Όπως έγινε και με τα σχέδια που σκαρφιζόταν όλη τη μέρα χθες.
Για καλό ήταν κι αυτά.
Αλλά ναυάγησαν…
ΛΕΝΑ
Εσύ τα έκανες θάλασσα !

ΜΑΡΚΟΣ
[ειρωνικά]
Συγγνώμη που δεν γνωρίζω απέξω κι ανακατωτά τη νομοθεσία περί ζώων.
Πάντως, ***εγώ*** μόνο θάλασσα δεν τα έκανα.
ΝΙΚΟΣ
Εεεε, παιδιά… Ηρεμία !
ΛΕΝΑ
[στο Νίκο]
Παίρνω ανάποδες, ρε Νίκο !
Τόσο καιρό δούλευε εκεί πέρα και αγνοούσε τα βασικά.
ΜΑΡΚΟΣ
Μιλάς λες κι εγώ ήθελα σώνει και καλά ν' ανοίξω παρτίδες με δημοσιογράφους.
Εσύ επέμενες να του τηλεφωνήσω, να τα βάλω με το *Kids' Jungle*, να πάω στη διαμαρτυρία, να γίνω ο ήρωας-φιλόζωος, να, να, να…
Έστηνες τη μια μηχανορραφία μετά την άλλη.
Και μου ζητάς και τα ρέστα;
ΛΕΝΑ
Ναι κι έχω δίκιο.
Δεν φτάνει που δεν πυροβόλησες όταν έπρεπε, δεν ήξερες καν τους κανόνες εκεί μέσα.
Δεν έπρεπε να τους ξέρεις ;
Και να μας τους πεις κι εμάς;
Μας άφησες να κάνουμε-
ΜΑΡΚΟΣ
Τους ήξερα.
ΛΕΝΑ
Αλλά…;
ΜΑΡΚΟΣ
Δεν τους θυμήθηκα.
ΛΕΝΑ
[ειρωνικά]
Τους είχες ξεχάσει ! Από τον φόρτο εργασίας, από την κούραση…
Όλη μέρα σουλάτσο στα παρτέρια και στις αλάνες του Πάρκου.
Κωλοδουλειά σε βάλαμε να κάνεις, ρε φίλε !
ΜΑΡΚΟΣ
[μονολογεί ψιθυριστά και μουτρωμένος αρχίζει να στρίβει τσιγάρο]
Όποιος είναι έξω απ' το χορό…
[ΠΑΥΣΗ]

ΝΙΚΟΣ
Θα μου εξηγήσετε κάτι;
Τελικά έγινε ήρωας ο Μάρκος ή όχι ;
ΛΕΝΑ
[απαξιωτικά]
Ήρωας ; Τι ήρωας, καλέ;
Άκου να σου εξηγήσω εγώ…
[ΣΤΙΓΜΗ]
Τελειώνει αυτός ο τύπος της Ομοσπονδίας την ομιλία του μετά από τον άλλον τον υπεύθυνο του Πάρκου… Παρεμπιπτόντως… όλα μέλι γάλα μεταξύ τους… Τελειώνουν, λοιπόν, οι ομιλίες και έχω χάσει τη γη κάτω από τα πόδια μου. *Καταστροφή*, σκέφτομαι. *Καλά σαΐνια κι αυτοί των οργανώσεων… Βαθιά νυχτωμένοι…*
[ΣΤΙΓΜΗ]
Πρέπει να φύγουμε άρον άρον από δω, λέω στον φίλο σου αλλά αυτός-
ΜΑΡΚΟΣ
[στη Λένα]
Γιατί; Διαφώνησα; Σου είπα να μη φύγουμε;
ΛΕΝΑ
[αδιαφορώντας για την αντίδραση του Μάρκου]
-στο δικό του τον κόσμο ως συνήθως…
Ώσπου να τελειώσω την φράση μου, αυτός είχε ανακατευτεί με το πλήθος.
Κάποια στιγμή τον έχασα εντελώς από το οπτικό μου πεδίο.
Ούτε ξέρω πόση ώρα πέρασε μέχρι να τον εντοπίσω.
ΜΑΡΚΟΣ
Ήθελε να μου μιλήσει ο κόσμος. Τί να έκανα; Να τους αγνοούσα;
ΛΕΝΑ
[πάντα προς τον Νίκο]
Τον βρήκα μετά από πολλή ώρα να κόβει βόλτες γύρω από τα κάγκελα
του Πάρκου.
ΜΑΡΚΟΣ
Μια ματιά πήγα να ρίξω.
Έπρεπε να σου ζητήσω την άδεια ;
ΛΕΝΑ
[σα να μην άκουσε]
Και το χειρότερο απ' όλα; Έλαμπε ολόκληρος.
Λες και όλα είχαν πάει πρίμα.
Που την είχε βρει τέτοια χαρά; Δεν κατάλαβα.
Και τη δουλειά την είχε χάσει μια για πάντα και είχε γίνει και ρεζίλι.
ΝΙΚΟΣ
Γιατί ρεζίλι;

ΛΕΝΑ
Γιατί δεν φτάνει που πήγε άπατο το σχέδιο μας, βγήκε και ξεφούρνισε στους ανθρώπους εκτός από αυτά που είχαμε συμφωνήσει εδώ πέρα… όλοι μαζί… και κάτι άλλα…
Κάτι μπούρδες δικές του.
ΝΙΚΟΣ
Σιγά, ρε Λένα! Μήπως είσαι υπερβολική ;
ΛΕΝΑ
Μπούρδες, σου λέω ! Άσχετα.
Ας σου τα πει κι ο ίδιος.
[ΠΑΥΣΗ]

[στο Μάρκο]
Ψέματα είναι;
Πες, Μάρκο! Γιατί δε λες;

Ο Μάρκος παραμένει σιωπηλός και φεύγει -φανερά εκνευρισμένος- προς το βάθος του σπιτιού.
ΛΕΝΑ
[στο Νίκο]
Κάτι ονειροφαντασίες πήγε και τους είπε.
Κάτι για νερά… για ελέφαντες…. για παιδικά βιβλία.
Άλλα αντί άλλων… Ούτε που κατάλαβα...
ΝΙΚΟΣ
[με στενοχώρια]
Γαμώτο! Τι ήθελα και ρώταγα; Σας τα έκανα χειρότερα.
[φωνάζει προς την κατεύθυνση που έφυγε ο Μάρκος]
Πού πήγες, ρε Μάρκο;
Έλα! Θα κρυώσουν τα φαγητά.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Ίδιος χώρος. Ημίφως. Ακούγεται τραγούδι σε χαμηλή ένταση (θα μπορούσε να είναι το Iron Lion Zion του Bob Marley). Στη μια άκρη του καναπέ κάθεται η Λένα, στην άλλη ο Μάρκος. Μονολογούν. Δεν κοιτάζονται. Δεν ακούει ο ένας τον άλλον.
ΛΕΝΑ
[κάπως νευρική]
Λες και δεν σε ξέρω…
Τώρα την έχω ξεκάθαρη την εικόνα. Μπροστά στα μάτια μου την έχω.
Να γίνεται ο κακός χαμός κάτω απ' τη μύτη σου…Οι γαζέλες…τα λιοντάρια…

Κι εσύ να χαζεύεις… Ατάραχος. Λες και παρακολουθείς ταινία.

[ΣΤΙΓΜΗ]

ΜΑΡΚΟΣ

Μάτια, μάτια, όλο μάτια, μάτια αλλόκοτα. Και μυς.

Κάποιες φορές έστεκα και τα χάζευα. Με τις ώρες… Σε κάθε κίνηση τους, μπορούσα να ξεχωρίσω τους μυς κάτω από το γυαλιστερό τρίχωμα.

Άλλες φορές τα λυπόμουνα. Έμοιαζαν με άστεγους. Ξεσπιτωμένα.

Τι είχανε δικό τους; Να τους ανήκει ; Μόνο το σώμα τους… το δέρμα, τα νύχια, τα ράμφη, τα φτερά… Τίποτα άλλο.

Άλλες φορές, πάλι, έλεγα… Είναι τυχερά. Ανοίγουν το πρωί τα μάτια…κι έτσι ξεκινάει η ζωή τους. Κλείνουν το βράδυ τα βλέφαρα και αυτό ήτανε… Πέρασε... Αύριο δεν θα θυμούνται τίποτα.

Τα χάζευα… τα χάζευα… Κι ώσπου να σκεφτώ *Μάρκο! Σύνελθε! Θα σαλτάρεις!* είχε περάσει πόση ώρα…

[ΣΤΙΓΜΗ]

ΛΕΝΑ

[στον ίδιο τόνο, όπως προηγουμένως]

Έτσι θ' άκουσες και τις εντολές από την ενδοσυνεννόηση. Ατάραχος.

Όπως κάτι τύποι μες στο τρόλεϊ που βαράει και ξαναβαράει το κινητό τους κι αυτοί ρεμβάζουν αδιάφοροι από το παράθυρο.

Είμαι σίγουρη. Έτσι θα έγιναν τα πράγματα.

[ΣΤΙΓΜΗ]

Αδιαφορείς για όλα γύρω σου και μετά νευριάζεις επειδή αποφασίζουν οι άλλοι για λογαριασμό σου.

[ΣΤΙΓΜΗ]

ΜΑΡΚΟΣ

[σαν να βλέπει όσα διηγείται]

Πρόλαβα να δω το ρίγος πάνω στην πλάτη της γαζέλας.

Πέρασε πάνω από το τριχωτό δέρμα σαν κύμα λίγο πριν σηκώσει την οπλή.

Η ανασηκωμένη οπλή ένα πράγμα δείχνει μόνο. Φόβο.

Πρώτα φοβήθηκε. Μετά έτρεξε.

Έτρεξε να φύγει…

Όλα έγιναν πολύ γρήγορα αλλά εγώ τα έβλεπα αλλιώς...

Σε αργή κίνηση, τα έβλεπα.

[ΣΤΙΓΜΗ]

ΛΕΝΑ

[πιο ήρεμη]

Εντάξει. Πήρα ανάποδες. Η δυσάρεστη έκπληξη, η βραδινή μου η ταραχή… το πρωί είχαν γίνει μανία… λύσσα…

Βιάστηκα.

[ΣΤΙΓΜΗ]

ΜΑΡΚΟΣ
Ακινησία, μια ατελείωτη ακινησία εκεί έξω. Κενό. Σιωπή.
Σαν νερό που *λιμνάζει* σε λάκκο.
Και μέσα… πάλι ακινησία. Να είσαι άδειος… εντελώς.
Μια σελίδα άγραφη.
Κι έρχεται εκείνη η φορά, μια φορά στο τόσο…που κάτι παράξενο συμβαίνει, κάτι ταράζει το νερό. Και μένεις να κοιτάς.
Παράξενο. *Δεν σου φάνηκε παράξενο;* σε ρωτάνε.
Όχι, απαντάς.
Κανείς όμως δε σε πιστεύει.
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΛΕΝΑ
Αλλά, όταν ο θυμός σου ξεχειλίζει, σκέφτεσαι λύσεις παράτολμες, ακόμα και παράλογες…
Κι αν είσαι και απελπισμένος…
[ΣΤΙΓΜΗ]
Κι ο χρόνος… ο χρόνος, ρε γαμώτο, δε σου αφήνει περιθώρια για δεύτερες ευκαιρίες.
Να βρω λύση και γρήγορα. Πάντα αυτό έχω στο νου μου.
Γιατί πάντα εγώ πρέπει να τη βρω τη λύση.
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΜΑΡΚΟΣ
[με νοσταλγία]
Όταν ήμουν πιτσιρικάς πριν κοιμηθώ, ο πατέρας συνήθιζε να μου διαβάζει βιβλία. Το αγαπημένο μου ήταν *Η Μεγάλη Απόδραση των Ζώων*. Είχε έναν ελέφαντα, δυο γαζέλες κι ένα φεγγάρι στο εξώφυλλο. Σκληρό, γαλάζιο γκρι εξώφυλλο.
Κάποιο βράδυ με πανσέληνο, ένας γέρο-ελέφαντας κατάφερε ν' ανοίξει με τρόπο μαγικό τα κλουβιά του ζωολογικού του κήπου. Όλα τα ζώα βγήκαν έξω. Ήσυχα, σιωπηλά. Χωρίς η πόλη να τα πάρει είδηση. Διέσχισαν τους δρόμους, αποχαιρέτησαν το ένα το άλλο και, στο τέλος, γύρισε το καθένα στον τόπο του.
[ΣΤΙΓΜΗ]
ΛΕΝΑ
Μπορεί να ήταν υπερβολικά όλα αυτά… Τα σχέδια που έκανα για να τους στριμώξουμε και να σε ξαναπάρουν στη δουλειά.
Αλλά…ρε γαμώτο, συνέχεια προβλήματα, συνέχεια αναποδιές.
Πότε θα στρώσει η κωλοζωή μας ;
[ΣΤΙΓΜΗ]

ΜΑΡΚΟΣ
[όπως πριν]
Μόνο δυο παιδιά είχαν σηκωθεί κρυφά μέσα στη νύχτα κι είδαν τα ζώα του ζωολογικού κήπου να βγαίνουν από την πόλη με τον ελέφαντα μπροστά.
Δε σας φάνηκε παράξενο; τα ρώτησαν.
Όχι, δεν τους φάνηκε παράξενο.
Σκέφτηκαν πως τα ζώα απλώς έφευγαν για ταξίδι.
Κανείς όμως δεν τα πίστεψε.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Μέρες μετά. Στον ίδιο χώρο. Ακούγεται σε υψηλή ένταση το προηγούμενο τραγούδι. Παντού μεγάλα φύλλα χαρτιού. Ο Μάρκος ζωγραφίζει σ' ένα από αυτά, καθισμένος στο πάτωμα. Μπαίνει η Λένα κρατώντας καφέδες, κοιτάζει τον Μάρκο, μάλλον με απορία.
Ο Μάρκος -μόλις αντιλαμβάνεται την παρουσία της- χαμηλώνει την ένταση της μουσικής.
ΛΕΝΑ
[δείχνει ανήσυχη]
Καλημέρα !
ΜΑΡΚΟΣ
Καλημέρα, Λένα.
ΛΕΝΑ
Τι συνέβη;
ΜΑΡΚΟΣ
[απορεί]
Τι να συμβεί; Τίποτα.
ΛΕΝΑ
Ανησύχησα. Δεν απαντούσες στα τηλέφωνα.
Ούτε σταθερό ούτε κινητό.
ΜΑΡΚΟΣ
Α ! Θα έχουν ξεμείνει από μπαταρία.
Δεν το πρόσεξα.
ΛΕΝΑ
[κοιτάζει τον χώρο με απορία]
Γιατί τέτοια ανακατωσούρα ;
ΜΑΡΚΟΣ
Δε μου κολλάει εύκολα ύπνος.
Κι είπα να κάνω μερικές δοκιμές… κάτι πρόχειρα σχέδια.
Κάθομαι τα βράδια και δουλεύω.

ΛΕΝΑ
[σαν να θυμήθηκε κάτι ξεχασμένο]
Α, ναι! Οι καλλιτεχνικές σου ανησυχίες …
Η Λένα παραμερίζει τα χαρτιά στον καναπέ για να καθίσει.
ΛΕΝΑ
Και θα ασχοληθείς με τη ζωγραφική τώρα;
Πίνακες και τέτοια ;
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι, ρε Λένα.
Τους τοίχους λέω να ζωγραφίσω.
[ΠΑΥΣΗ]

ΛΕΝΑ
Έχεις κόλλημα με τους τοίχους, τελικά.
Δεν το είχα πάρει είδηση μέχρι που πλακωθήκαμε… εκείνη τη μέρα…
Για το χρώμα.
ΜΑΡΚΟΣ
Ξέρω κι εγώ; Δεν αποκλείεται.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Δεν μπορώ να τους βλέπω άδειους.
Σα λευκή σελίδα, άγραφη μου φαίνονται.
ΛΕΝΑ
Και τι σκοπεύεις να ζωγραφίσεις;
Αφηρημένη τέχνη;
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι.
Θα ζωγραφίσω διάφορα.
[ΠΑΥΣΗ]

[δείχνοντας]
Στην από δω πλευρά θα βάλω κάθε είδους βλάστηση, φυτά, δέντρα...
Θα γεμίσει χρώματα. Όχι μόνο με πρασινάδες.

[φέρνει ένα από τα χαρτιά και το απλώνει μπροστά στη Λένα]
Να! Βλέπεις; Φυλλωσιές, κλαδιά, αναρριχώμενα…
Κι ανάμεσά τους θα σκάνε μύτη φρούτα λαχταριστά, καρποί παράξενοι, πελώρια άνθη, τίποτα εξωτικά φτερά, παπαγάλοι, τουκάν, μια μουσούδα… η ουρά ενός μισοκρυμμένου ζώου, ενός λιονταριού, ας πούμε…
Και στο κάτω μέρος, ανάμεσα στο φουντωμένο γρασίδι, θα υπάρχουν πιο συνηθισμένα λουλούδια… χαμομήλια, παπαρούνες, μικρές βιολέτες… τέτοια.

ΛΕΝΑ
Ζούγκλα, με άλλα λόγια.
ΜΑΡΚΟΣ
Όχι ζούγκλα. Κήπος.
Ένας κήπος κρυμμένος… μυστικός.
ΛΕΝΑ
[πικρά]
Ανθρώπους θα έχει;
Δεν θα έχει.
ΜΑΡΚΟΣ
Σωστά.
Μόνο ζώα και πουλιά θα τον κατοικούν.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Αλλά θέλει πολλή δουλειά ακόμη.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Τα δουλεύω και τα ξαναδουλεύω τα προσχέδια γιατί δεν θέλω να μοιάζουν ακίνητες οι ζωγραφιές μου. Θέλω να τις κοιτάς και να νομίζεις ότι τα φύλλα είναι έτοιμα να σαλέψουν, ότι… πώς να στο εξηγήσω… Ότι μια αύρα πνέει ανάμεσά τους.
Αυτήν τη στιγμή προσπαθώ να πιάσω.
ΛΕΝΑ
[μοιάζει λίγο αφηρημένη]
Α! Ωραία !
ΜΑΡΚΟΣ
Δυσκολεύομαι όμως όσο να' ναι. Δεν είμαι και κανονικός ζωγράφος.
Να, ας πούμε…θέλω να έχει βάθος η εικόνα.
[δείχνοντας στα χαρτιά]
Έχω φτιάξει τα πίσω φυτά του τοπίου κάπως θολά, φλουταρισμένα, ενώ τα μπροστινά όχι.
[σκεπτικός]
Αν ήμουνα ζωγράφος θα ήξερα την τεχνική. Πώς να το κάνω καλύτερα.
ΛΕΝΑ
Και από την άλλη πλευρά; Τι θα έχει;
ΜΑΡΚΟΣ
Τοπίο μπλε και γαλάζιο. Ουρανό, σύννεφα…
Δεν έχω τα έχω ξεκινήσει ακόμα τα σχέδια.
Σίγουρα θα έχει και πουλιά… Πολλά είδη πουλιών.
Άλλα θα πετάνε… Άλλα θα κάθονται να κοιτάζουν…πέρα μακριά τον ορίζοντα.
[ΣΤΙΓΜΗ]

[στρέφει το βλέμμα στον χώρο]
Πανίδα και χλωρίδα. Γύρω γύρω. Παντού.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Να ξεκλειδώνεις, ν' ανοίγεις την πόρτα, να μπαίνεις στο σπίτι …
[ΣΤΙΓΜΗ]
Και να νομίζεις ότι δεν μπαίνεις μέσα…
Να νομίζεις ότι βγαίνεις έξω.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Ότι ο έξω κόσμος είναι μέσα.
[ΠΑΥΣΗ]

ΛΕΝΑ
[ήρεμα, συλλογισμένα]
Πότε δεν είχα φανταστεί ότι ήθελες πραγματικά… ότι χρειαζόσουν τόσο πολύ… έναν δικό σου κόσμο. Εντελώς δικό σου… Τη ζούγκλα σου.
Να είσαι ο βασιλιάς της.
[ΠΑΥΣΗ]

Είμαι σίγουρη ότι ο ψεύτικος κήπος σου θα είναι υπέροχος.
Έχεις ταλέντο στη ζωγραφική.
Αλλά πόσο θα αντέξεις, βρε Μάρκο;
Να ζεις μόνος μέσα σ' αυτήν την κρυμμένη φύση;
Πιστεύεις ότι δεν χρειάζεσαι τίποτα; Κανέναν;
[ΣΤΙΓΜΗ]
Σκέψου το λίγο…
[ΣΤΙΓΜΗ]
Μια μέρα…είμαι σίγουρη…θα σου λείψουν όλα όσα θα έχεις αφήσει *εκεί έξω.*
ΜΑΡΚΟΣ
Μια μέρα. Συνέχεια αυτό λέμε στη ζωή μας.
Μια μέρα. Θα έρθει μια μέρα που θα κάνω αυτό, θα έρθει μια μέρα που θα συμβεί το άλλο. Και περνάει ο καιρός και τίποτα δεν αλλάζει. Τίποτα δεν αλλάζουμε.
Όλα ακίνητα.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Κι οι πόρτες δεν ανοίγουν μπροστά μας με μαγικό τρόπο.
Όπως άνοιξε εκείνη η πόρτα του γέρο-ελέφαντα.
[ΣΤΙΓΜΗ]
Μην είσαι τόσο σίγουρη λοιπόν. Αυτή η *μια μέρα* μπορεί και να μην έρθει ποτέ.

ΣΚΟΤΑΔΙ

ΤΕΛΟΣ